

FALLA RAMÓN Y CAJAL

RACÓ
INFANTIL

"A un món de tristesa
captivat pel blanc i negre,
arriba l'alegria vestida
de color..."

Rocio
Infante

Benvinguts amiguets i amiguetes al regne de l'Ermita. En nom del rei Ramón i la reina Cajal, sigueu benvinguts a endinsar-vos en el regne de la il·lusió, de la màgia, de la música, de la diversió, del joc, de la imaginació, de l'amistat, de la generositat... Us resulten familiars aquestes qualitats? Possiblement em contesteu que clar que sí, perquè sí, a les falles podem apreciar aquestes qualitats i moltíssimes altres més, i són elles les que faran de fil conductor del nostre raó infantil d'enguany.

Perquè sempre ens han contat que D. Santiago Ramón y Cajal va ser un prestigiós metge, que evidentment ho va ser, però el nostre artista infantil, Luis Enguïdanos ens ha presentat a un Ramón i una Cajal diferent. Ens ha traslladat al seu regne, un regne on Cajal és la reina i Ramón, el rei, i tenen una Cort Reial feliç, alegre i molt agraïda a les seues majestats per tot el que s'han preocupat i acurat per a aconseguir la felicitat del seu poble. I com si sempreu alegríeu reculls felicitat, anem a trobar una cort disposada a ajudar a la seua reina que reclama col·laboració.

I no penseu que és un conte allunyat del món de les falles, no... Com sabreu sempre hem integrat la història ficció amb la història de la nostra comissió en el dia a dia, i el dia a dia d'enguany s'encarreguen d'ensenyar-vos a Marta i Hugo com a màxims representants, i la seua Cort, tant reial com la de Ramón i de Cajal, fent d'acompanyants destacats. Tots ells tindran un protagonisme essencial en el nostre raó i en els continguts habituals del nostre llibret.

Simplement us desitgem que vos agradeu; que feu vostre el conte, que interaccieu amb ell, jugant, fent els passatemps o consultant els codis QR amb els que es completen escenes del conte. Com sempre us diem, el llibret és per a utilitzar-lo i gaudir-ne, i després amb tota la vostra petjada sobre ell, l'arxivem. I així, quan dins d'uns anys, el pugueu consultar, no sols veureu la història de la falla, sinó la vostra història fallera com a protagonistes i membres de la nostra comissió.

¶ Amb tots vosaltres "Ramón i Cajal, i la seua cort reial"! Esperem que siga del vostre gust !

La reina Cajar estava molt preocupada, feia setmanes, fins i tot mèsos o anys, que el totpoderós rei Ramón no s'ixa de la seua habitació, no volia parlar amb ningú, ni amb la reina ni amb Frye, en altre temps, el seu inseparable bufó. Fins i tot havia perdut les ganes de menjar, el major plaer que en el passat tnia el monarca.

Esta dèsgana i tristesa s'havia estès per tot el seu regne, perquè en aquell regne no hi havia súbdits, tots eren amics i amigues compartint les seues alegries i preocupacions, que fins ara mai havien existit. El reis compartien tota la riquesa del regne amb ells, a ningú li faltava res, però sobretot, el que els súbdits admiraven era el respecte, cortesia i consideració amb els que els reis els tractaven dia a dia.

Per este motiu, la preocupació de Cajal era compartida per tots els habitants, i poc a poc, la lluminositat i alegria d'un regne que era l'enveja dels regnes veïns s'estava apagant i la foscor i la tristesa estava arribant a cadascuna de les llars del poble. Les reunions de la reina i el bufó Fryge amb els habitants eren constants, ho havien intentat tot, festes, fires d'animals, festivals medievals, dinar i sopar al Castell...tot el que més agradava al rei Ramón, però que ara era totalment indiferent. Tots els habitants continuaven cavil·lant, i la reina tenia oberta la porta del seu castell les 24 hores del dia desitjant rebre la màgica idea que despertara el seu marit d'aquell malson. Però passaven i passaven els dies i l'anhelada idea no hi arribava.

Quan la preocupació s'estava convertint quasi en desesperació, i la reina estava a punt d'abandonar la lluita, Fryge va entrar il·lusionat al despatx de la reina acompanyat per una xiqueta i un xiquet, que després de les oportunes presentacions començaren a explicar la seua idea:

- No sabem si podrà funcionar o no, però ens n'hem adonat que totes les idees que estem proposant venen de dins del nostre regne, de fets del passat que a la seua majestat li agradaven molt, però pensem que la solució pot estar al futur i a l'exterior – va dir la xiqueta.

- Que vols dir, que aquí no som capaços de trobar la solució? – va contestar la reina, en una postura més defensiva del que esperaven els xiquets.

- No, no, clar que pensem que podem fer-ho, però buscar ajuda fora del regne no ha de ser vist com una cosa negativa, sinó com un fet de col·laboració i ajuda, que són valors que el nostre rei ens ha inculcat des de sempre – va afegir el xiquet, veient que poc a poc el trist semblant de la reina Cajal anava canviant.

- I l'ajuda no vindria de qualsevol persona, hem pensat buscar sers que estiguen a la vostra altura, que tinguen sang reial, o al menys que siguen reis o reines als seus països d'origen – acabà d'explicar la xiqueta.

- A mi em sembla una idea fabulosa, jo crec que el rei es pot sentir atret per estos personatges que li porten noves idees del seus regnes – va assentir Fryc, recolzant la postura dels xiquets.

- Però què li poden ensenyar de fora a Ramón? Si ell ha sigut un rei perfecte i molt estimat per tots. No ho acabe de veure, jo pense que la solució la tenim molt prop, però dins del nostre regne. A més els reis dels regnes veïns no entenien com Ramón tractava al seu poble i les diferències amb ells sempre han sigut notables, i no hem entrat en guerra perquè Ramón mai ha vist la violència com una opció – va dir la reina.

- Es que no parlem de regnes veïns, al món hi ha molts altres regnes, en valors semblants als que ens haveu inculcat les seues majestats, i en eixos pensem que està la solució – va contestar la xiqueta, sense acabar de convèncer la reina.

- Cajal, no t'ofusques, com deies que la solució pot estar molt prop, i poden ser ells, a més no tenim res a perdre, i ells ho tenen tot organitzat – continuava insistint Fryc, pensant que les idees internes s'estaven acabant.

- Nosaltres volem ajudar al nostre rei, i els xiquets i xiquetes del poble ens hem organitzat i a partir del moment que ens done permís eixir a buscar una solució per recobrar el somriure del nostre rei i, per suposat el seu – va dir la xiqueta, al temps que la reina s'acostava a ella amb un bes d'agraïment.

- No sols teniu el meu permís, sinó tot el meu recolzament i pose a la vostra disposició tots els recursos del regne, i veient les vostres mirades sé que ho aneu a aconseguir – va contestar la reina, al temps que tots respiraren tranquil·lament al veure el canvi de parèixer de sa majestat.

- Puix no anem a perdre més temps – va dir Fryc – me'n vaig amb ells a organitzar la partida cap a altres regnes, i quan ja estiguen de camí tornaré per a preparar el millor dels salons del castell on el nostre rei rebrà als seus homòlegs.

Fryc i els dos xiquets, es van acomiadar de la reina, que havia tornat a recuperar l'esperança, encara que no volia fer-se moltes il·lusions, i va anar corrent a contar-li la idea a Ramón, per a que estiguera preparat per rebre als visitants que anem a tindre al castell.

I així va ser com els més menuts del regne, organitzats per grups de tres, quatre i cinc persones van eixir a buscar reis i reines que ajudaren al rei Ramón a recuperar la seua alegria, perquè amics, el voler amb voler es recompensa, perquè com diu el refrany “Qui sembla vents, recull tempestes”, però si com en este cas, sembra voler i alegria...per suposat que recull el mateix.

Al castell, Cajal i Fryc, on tenien tot preparat, el millor saló de recepció, ornat amb les millors galtes i un banquet preparat per donar benvinguda als possibles convidats. Ramón seguia igual, sense parlar gens, menjant el mínim, sempre assegut al seu vell sofà o gitat al llit, zneara que un lluentor especial brollava dels seus ulls, i era el que feia mantindre l'esperança de Cajal i Fryc, perquè el temps passava i passava, i no hi havia ni rastre dels xiquets i xiquetes que havien eixit a cercar reis i reines amics.

I com sol ocórrer, quan menys ho esperaven, un matí qualsevol, un radiant sol van anunciar l'arribada del primer grup de xiquets i xiquetes.

- Fryc, Fryc!!! Sa Majestat!!!, pensem que portem la solució per nostre rei Ramón, he trobat una criatura treballadora, lluitadora pels membres del seu llinatge, entregada a la felicitat dels seus i molt, però que molt dolça. Amb nosaltres hem aconseguit portar a una abella reina -va dir una entusiasmada xiqueta.

- Si, perquè una abella reina....

És l'encarregada de la reproducció de la seua espècie i l'únic habitant fèrtil del rusc, l'abella reina és sense dubte un element fonamental per a la vida del rusc; sense la reina el rusc mor.

Físicament és diferent a la resta d'individus del rusc (abelles obreres i abellots), d'una mida més gran i amb un abdomen molt més llarg que no aconseguixen cobrir completament les seues ales. Disposa de fibló, però a diferència del de les obreres, és corb i sense osques, el que la permet utilitzar-lo sense que li costi la vida. Igual que els abellots no té òrgans per al treball així que no exerceix cap de les tasques que realitzen les abelles obreres.

La tasca fonamental de l'abella reina és la posta d'ous. És literalment la mare de tots els individus del rusc. I és molt eficient en la seua tasca: Una reina jove en posa de 1.500 a 2.000 ous diaris.

La reina també manté la unitat del rusc. Segrega unes feromones que donen identitat al rusc i que són compartides per tots els seus integrants. Simplificant-ho molt podríem dir que totes les abelles d'un rusc fan la mateix olor, que les identifica i és produït constantment per la reina i compartit per la resta del rusc. Serveix de "sant i senya" per entrar en el rusc, la porta és custodiada per les implacables sentinelles.

L'únic que diferencia una obrera d'una reina és el tipus d'alimentació que rep durant el seu desenvolupament. En el cas de les obreres, reben gel·la reial durant dos dies i mig, i posteriorment la seua dieta és una barreja de mel, pol·len i aigua. La reina manté la gel·la reial com a únic aliment fins a completar-ne el desenvolupament.

Com que la reina tan essencial, assegurar-se la seua existència dins del rusc i verificar-ne l'estat és una tasca habitual dels apicultors. Per a facilitar-ne la ràpida localització, i per controlar-ne l'edat, els apicultors solen marcar la reina amb un color. Hi ha un codi internacional de colors per facilitar la tasca. S'emprèn els següents colors en funció de l'últim dígit de l'any. Així blanc s'empra per a les abelles reines nascudes l'any que acaba en 0 o 5, groc per als anys acabats en 1 o 6, vermell per a 2 o 7, verd per a 3 o 8 i blau per a 4 o 9.

- Hem pensat amb ella, per ser un exemple d'entrega i dedicació per protegir i cuidar als membres del seu llinatge, que mai es rendeix i sempre està alerta del perills que poden afectar al rusc
- va dir el xiquet.

- I així es com has segut tu sempre, has tingut cura de nosaltres com una abella reina, i volem que la seua presència faça que tornes a ser el que eres - va afegir la

xiqueta, mentre que als ulls del rei Ramón tornava a aparèixer una lluentor fa anys desapareguda.

- I ella no ha vingut sola, ha portat el millor que produeix al seu rusc, la gelea reial, que amb les seues qualitats et farà recuperar el somriure que tant tirem a faltar - va acabar de dir la xiqueta, mentre lliurava el deliciós menjar al rei Ramón.

Šabięs que...

¶l'any 1978, s'estręna en Espanya una sęrie de dibuixos animats japonesos titulada "L'abella Maya", on es podęn vęure les principals característiques d'una abęlla reina i el seu entorn.

Juguem...

Ęsta juganęra abęlla s'envolta de molts amics i, algun no tan amic, que a continuació et mostręm, però dels que s'hęm oblidat els noms. Šabięs dir-nos els noms d'ęstos personatęes?

Esta primera visita va fer que la reina Cajar i Fryc començaren a pensar que tants anys buscant una solució, i la solució la tenien els xiquets i xiquetes del Regne, perquè de vegades en els més insignificants és on està el realment significant.

Sense tindre temps per a més, Fryc va rebre l'avís que un altre grup de xiquets i xiquetes estaven eridant a la porta, i no venien sols, venien acompanyats per un home major, de pell morçna, brasiler, 78 anys, molt simpàtic, de nom Edson Arantes do Nascimento i amb un baló de futbol signat per a regalar al Rei.

- Majestats, Fryc, hem pensat que el Rei sembla avorrit, quan sempre ha sigut divertit i un enamorat dels esports. Un rei dinàmic i disposat a participar en totes les competicions esportives que organitzàvem – va dir una xiqueta que no soltava la mà del seu acompanyant.

- I hem pensat que la millor forma de recuperar-ne l'alegria es tornar a participar en estes competicions, i per ajudar-lo, ens acompanya el millor futbolista del segle XX, segons la Federació Internacional d'Història i Estadística del futbol, perquè de rei a rei...majestat Ramón li fa que juguen un partidet amb "O Rei Pelé".

Nascut un 23 d'octubre de l'any 1940 a la ciutat brasilera de Três Corações, este jove sempre va voler complir el somni que se'l va veure truncat al seu pare, que va tenir la mala sort de lesionar-se el genoll. Els seus inicis en el món del futbol no van ser senzills, ja que va ser negat per molts clubs importants brasilers abans d'acabar a les categories inferiors del Santos, club en el qual posteriorment desenvoluparia la major part de la seua carrera esportiva.

El debut amb el primer equip del Santos, va ser el 7 de setembre de l'any 1956, tot i no haver complert els 16 anys, debutant amb gol inclòs. Les seues grans actuacions amb el seu equip, li valdrien ser convocat per la Copa del Món de l'any 1958 que se celebraria a Suècia. No va ser titular fins el tercer partit, però a partir d'això moment va ser l'autèntica estrella del torneig, marcant un gol en la final que encara hui es recorda.

Després de guanyar el seu primer Mundial, va seguir recollint èxits esportius amb el seu club, però amb la mirada posada a Xile, país que acolliria una nova copa del món a l'any 1962. No obstant això, O Rei va arribar ranquejant a la cita, i després del primer partit (en el qual va anotar un gol) h'arribaria l'adéu al torneig. Es va lesionar en el segon partit, encara que tot i això, Brasil va poder repetir títol.

Els mundials eren la seua competició favorita, i encara que va fracassar a Anglaterra 66, feu història en guanyar el seu tercer mundial en Mèxic 70 i la final contra Itàlia va ser un dels seus millors partits com a futbolista.

Després de completar-ne la triple corona, Pelé va començar a pensar en el seu retir, el qual es va produir l'any 1974. No obstant això, a causa d'unes males decisions es va quedar en fallida, i es va veure obligat per necessitat a tornar a calçar-se les botes. No ho faria a Europa ni en el seu Santos de tota la vida, va ser al Cosmos de Nova York.

Finalment l'1 d'octubre de l'any 1977, després de marcar 1.283 gols en 1.367 partits jugats (comptant amistosos i oficials) arribaria el seu retir definitiu. Va ser un dels dies més feliços en la vida d'Edson Arantes do Nascimento, ja que s'enfrontarien els dos clubs en els quals va passar tota la seua carrera esportiva, el Santos i el Cosmos, i va jugar una part amb cadascun dels seus equips.

- I no sols ha sigut un excepcional esportista, sinó que a nivell humà va ajudar a molts xiquets de les zones pobres del Brasil, i fou reconegut per institucions com l'ONU o la UNESCO, per estos motius l'hem portat a jugar front la seua majestat, perquè vostè també ha fet sempre el possible per a que nosaltres estudiarem i puguerem tindre un futur – va exposar una xiqueta.

- I ací li hem portat un baló signat per Pelé i molts dels magnífics jugadors que han jugat en companyia seua i contra ell al llarg dels seus anys com a futbolista d'elit, però no volem que el tinga exposat en un aparador, sinó que l'empregant jugant amb tots nosaltres com ho feia abans – va dir un xiquet i va convidar al Rei a jugar, que encara que un poc temorós, va accedir a jugar amb el grup de xiquets i xiquetes i...amb el gran "O Rei Pelé".

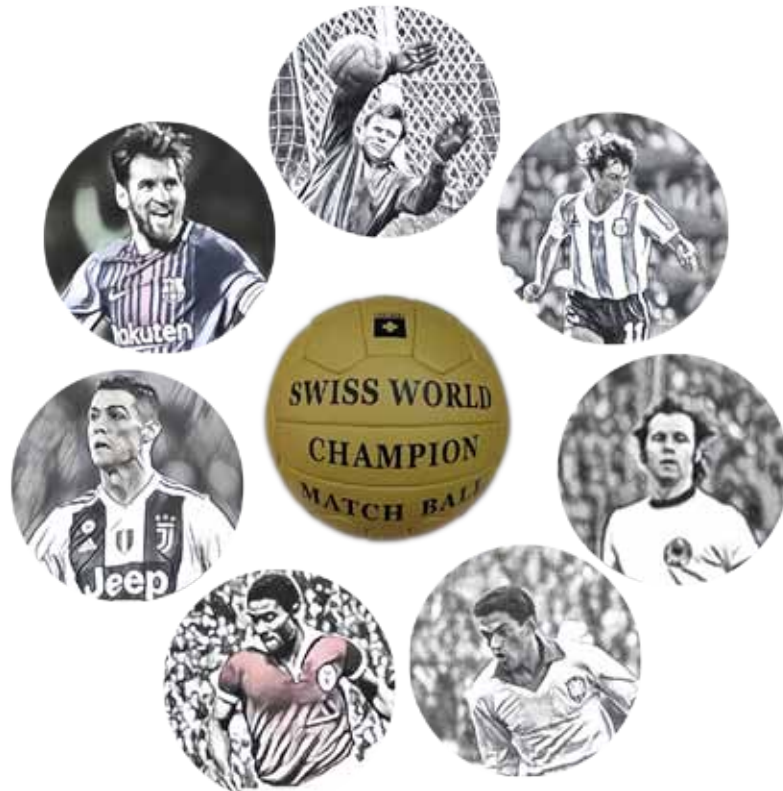

Sabiçs que...

¶l l'any 1957, el secretari tècnic del València, Eduardo Cubell, va acudir a Brasil a fitxar a Didí, uns dels millors jugadors de l'època, i davant la negativa del seu club de vendre'l, va quedar captivat per un jove de 17 anys, però era molt arriscat gastar-se els diners en un jove desconegut que eridaven Pelé, firmant finalment un jugador més consagrat com Walter. S'imagineu si Pelé haguera jugat al València!!!!

Jugem...

Després d'estar jugant una bona estona el baló que li havien regalat ha perdut totes les signatures dels amics de Pelé, i el Rei les vol recuperar. ¶judeu-li al Rei i identifiqueu si els següents jugadors haurien signat el baló que Pelé va regalar al Rei Ramón.

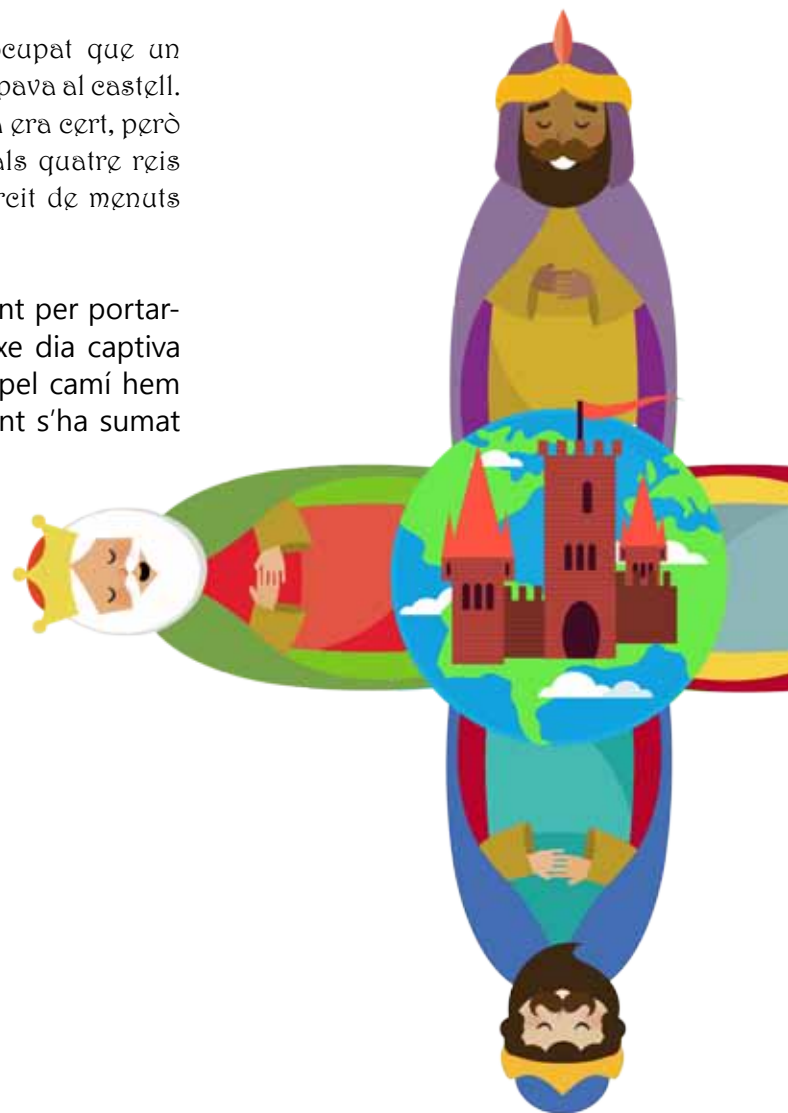
Després de molts anys el rei Ramón va eixir de la seua estança i va tornar a respirar aire pur. Els raigs del sol havien deixat al seu rostre unes marques rosades que semblaven mostrar que la normalitat estava tornant. La reina Cajar i Frye no s'ho creïen, el pla dissenyat pels xiquets i xiquetes funcionava, però no volien cantar victòria.

Mentre parlaven al reina i Frye, un sentinella va avisar-los preocupat que un nombrós exèrcit capitanejat per quatre reis muntats en camells s'apropava al castell. Els dos van acudir al punt de mira, veient que el que deia el sentinella era cert, però la tranquil·litat prompte va vèncer la preocupació, en veure junts als quatre reis a un grup de xiquets i xiquetes del Regne, que encapçalaven l'exèrcit de menuts divisats pel sentinella.

- Les seues majestats, Fryc, per al nostre rei he viatjat fins a l'Orient per portar-li la il·lusió d'un 6 de gener, volent transmetre la felicitat que eixe dia captiva a milions de xiquets i xiquetes a tot el món a la seua majestat. I pel camí hem comprovat que esta il·lusió s'encomana, perquè mireu quanta gent s'ha sumat a la nostra expedició – va dir una més que il·lusionada xiqueta.

- Si, ja sabem que venim acompanyats de quatre Reis Mags, quan la tradició ens diu que son tres. Però veritat o llegenda, em pensat que quans més Mags, més regals, i ací vos presente als nostres amics d'Orient – va afegir el menut mentre presentava als quatre Reis Mags.

Els Reis Mags d'Orient, Melchor, Gaspar, Baltasar i...Artaban.

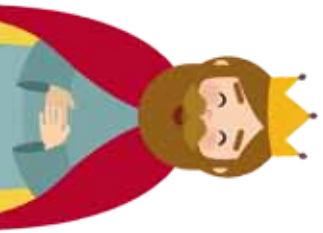
Tranquils que no anem a reescriure la història, Artaban és un personatge fictici protagonista del conte nadalenc *The Other Wise Man* (L'altre rei mag), escrit en 1896 per Henry van Dyke (1852 - 1933). Però la seua història té un missatge de generositat que amb la presència dels Mags vos volíem regalar.

Quan l'estrella anuncia el naixement de Jesús a Betlem, son quatre els reis que queden a Borsippa per acudir a adorar-lo. I cap al lloc de quèdada acudia Artaban, amb un diamant protector de la illa de Meroè, un tros de jaspi de Xipre, i un fulgurant robí de les Sirtes com a triple ofrena al xiquet de Déu, quan va topar pel camí un vell moribund i atacat per bandits: va interrompre el seu viatge, va guarir les seues ferides i li va oferir el diamant al vell com a capital per prosseguir el camí. Arribat a Borsippa, els seus companys de viatge havien partit.

Va continuar en solitud darrere del seu destí, però arribat a Judà, no va trobar ni als Reis ni al Redemptor, sinó hordes de soldats d'Herodes degollant a nadons: a un d'ells, que amb una mà sostenia un nen i en l'altra brandava afilada espasa, li ofereix el robí destinat al Fill de Déu a canvi de la vida del xiquet. Per esta actitud tan estranya és capturat i tancat amb pany i clau al palau de Jerusalem.

Trinta anys va durar la captivitat, i van anar arribant rasons dels prodigis, consells i promeses d'un Messies que no era sinó el Rei de Reis al que va anar a adorar. Amb l'absolució i errant pels carrers de Jerusalem, es va anunciar la crucifixió de Jesús; encamina els seus passos al Gòlgota per oferir l'adoració llargament postergada, quan repara en un mureta en el qual una filla és subhastada per liquidar els deutes seu pare. Artaban s'apiada d'ella, compra la seua llibertat amb el tros de jaspi, la darrera ofrena que li quèdava.

Al moment, Jesús mor a la Creu: tremola la terra, s'esquinça el vel del temple i cauen els murs. Una pedra copreja a Artaban i entre la inconsciència i el somni, es presenta una figura que li diu: "Vaig tindré fam i em vas donar de menjar; tenia set i em vas donar de beure, vaig estar despullat i em vas vestir, vaig estar malalt i em vas curar, em van fer presoner i em vas alliberar ". Desorientat i exhaust pregunta: "Quan vaig fer jo estes coses?", I amb la mateixa expiració rep la resposta: "El que vas fer pels teus germans, ho vas fer per mi".

- La generositat d'Artabán ens ha recordat la generositat de la seua majestat Ramón en tots nosaltres, i junt a la il·lusió que transmeten els seus companys, Melchor, Gaspar i Baltasar pensem que poden despertar amb ell la il·lusió per la vida i tornar a ser el d'abans – va explicar un xiquet.

- Il·lusió que portem com a regal en forma de tots estos xiquets i xiquetes que ens hem trobat pel camí, i que pensem que li poden fer molt de be al nostre rei Ramón, perquè com sempre ell ens deia "Hi ha més felicitat en donar que en rebre", i ací portem a tots estos menuts esperant rebre un regal que li torne la felicitat al nostre rei – va concloure una xiqueta, mentre els xiquets s'apropaven a les seues majestat, Cajal i Ramón, a rebre els seus regals.

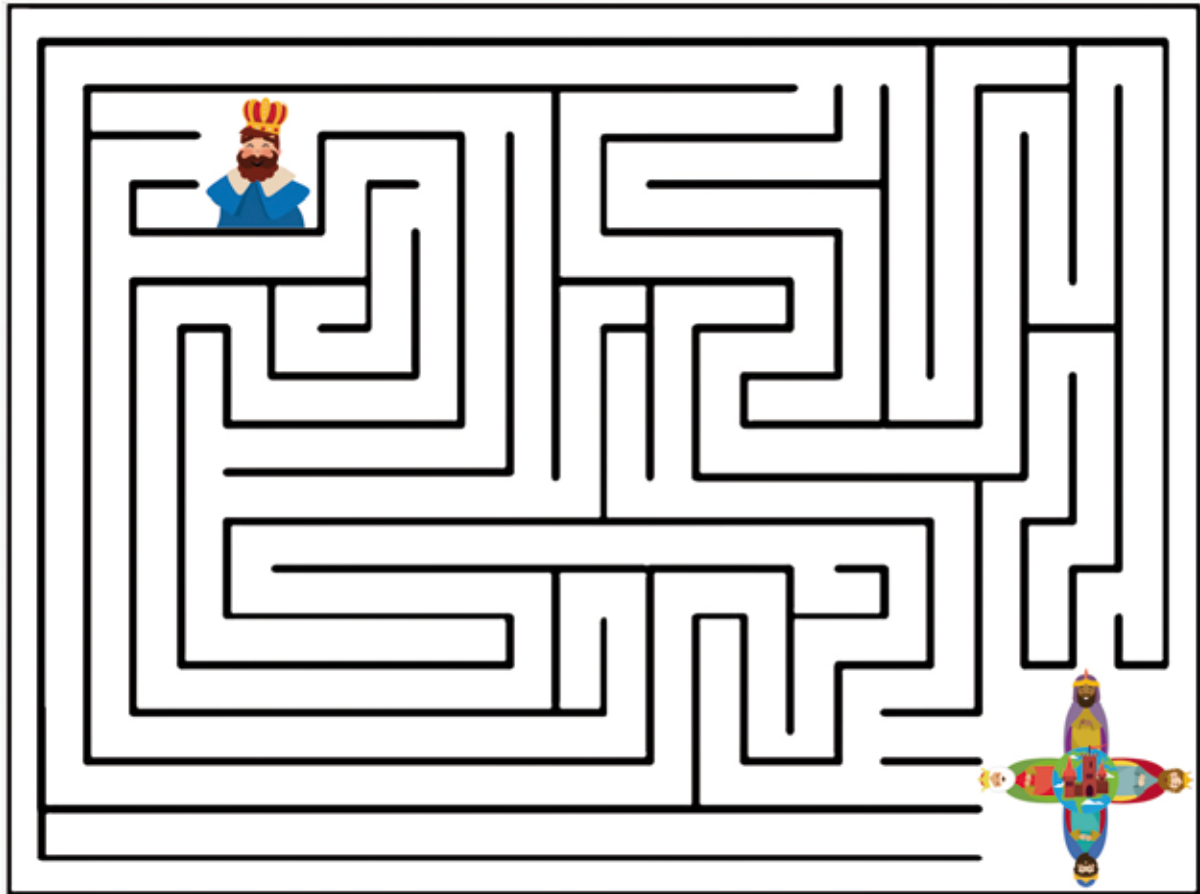

Sabiçs que...

¶Al nostre país podem trobar el llibre amb el nom de “El Rei Mag que mai va arribar”, i a l’any 1985 es va estrenar la pel·lícula basada en el llibre original i dirigida per Michael Ray, que podeu veure al Qr adjunt.

Juguem...

¶Artabàn no va trobar el camí per reunir-se amb els seus companys, Melchor, Gaspar i Baltasar.... ens ajudeu a canviar la història i fer que tinguérem 4 Reis Mags. Troba el camí que condueix a Artabàn junt als seus amics.

- Estic cansat de repartir tan de regal, feia temps que no treballava tant
-va dir Fryc mentre s'asseia a un còmode sofà.

- Cansats estem, però amb la cara de felicitat dels que rebien els regals i del rei desapareix tot cansament. A més, crec que hauràs d'alçar-te, perquè està arribant altre grup de xiquets i xiquetes... i van acompanyats d'animals... – va contestar la reina fent que Fryc s'alçará en un bot del sofà.

- Animals? Que tipus d'animals? – va preguntar Fryc, al temps que la nova comitiva s'hi plantava al davant.

- Animals de la selva, de la sabana africana..., no volíeu portar un rei, doncs qui millor rei que el del món animal. Elegant, protector, generós, cabal, amant de la natura...si sembla que estem parlar del rei Ramón en el seu millor moment – va contestar un simpàtica xiqueta que portava en la mà un lloro com a portaveu de la cort del rei Lleó.

- I el millor de tot, com estava molt ocupat, ha tingut la deferència d'enviar-nos al seu hereu, que a més és molt divertit i juganer, i segur que aconseguirà traure un somriure del rostre del rei – va afegir un xiquet mentre presentava a Simba i Nela, la seua amiga.

És més que probable que Simba no necessite presentació, és un menut lleó que naix a l'inici de la pel·lícula del Rei Lleó, fill del gran rei Mufasa i Sarabi, i que quant era un cadell es va veure obligat a escapar i abandonar la manada a conrear culpable de la mort del seu pare, planxada i executada pel seu pervers oncle Scar, iniciant així un viatge d'anada i tornada durant el qual farà nous amics, veurà les seues pors i reunirà les forces necessàries per tornar i lluitar per recuperar la seua llar.

El film transmeten valors com la senzillesa, la lleialtat, el perdó, assolir les fitxes i amb la missió a la vida, el valor, la família, l'amistat. El camí que porta al triomf és el del sacrifici, l'esforç i el valor.

El Rei Lleó és la trenta-dosena pel·lícula de la sèrie Walt Disney Animated Classics i es va realitzar en un període conegut com el Renaixement de Disney. La pel·lícula es va realitzar amb la direcció de Rob Minkoff i Roger Allers, i un dels seus majors èxits va ser la banda sonora realitzada per Hans Zimmer, Elton John i Tim Rice.

La idea es va començar a desenvolupar a l'any 1988, i va començar-se finalment la producció a l'any 1991, i després d'alguns canvis en guionistes, finalment va poder ser estrenada en sessió premier el 15 de juny de 1994 als Estats Units, arribant a les pantalles del nostre país el 8 de novembre de 1994.

Des del primer moment va ser considerada un èxit, tant per la crítica com pel públic, destacant la música, l'argument i l'animació. Este èxit va ser refrendat pels dos Osear, a la millor banda sonora i millor cançó a l'any 1995, i dos Globus d'or, a la millor pel·lícula i millor cançó al mateix any. La cançó triomfadora als dos esdeveniments va ser Can You Feel the Love Tonight cantada per Elton John.

L'èxit de la pel·lícula va fer que Disney creara un musical amb el mateix fil argumental i que es va estrenar com a prova en juliol de 1997 en Minnssota, passant la prova d'una forma més que satisfactòria perquè el 15 de novembre d'aquell any, 1997 va ser estrenat a Broadway, i fins avui que encara segueix en cartellera, és el tercer musical de la història que més temps porta en cartellera, per darrere de El Fantasma de l'Òpera i Chicago, però el primer en reaptació. I al nostre país va arribar a la Gran Via de Madrid el 20 d'octubre de 2011, i des d'aquell moment fins ara son milers i milers d'espectadors que han acudit i segueixen acudint a veure el meravellós espectral.

- I sabeu el millor, que Simba i Nela han vingut per a quedar-se. Mufasa ens ha dit que fins que el rei Ramón no es recupere ells podran estar al nostre regne, omplint els racons del mateix d'energia, entusiasme, infantesa, innocència...i poder-la contagiar a la seua Majestat – va acabant dient un xiquet, davant les cares de sorpresa dels assistents, sobre tot de la reina i Fryc, perquè durant la seua presentació, Simba i Nela, ja havien fet de les seues, destrossant part del jardí reial.

Sabíeu que...

El 19 de juliol de 2019, s'estrenarà a Estats Units, la pel·lícula, El Rei Lleó, una nova adaptació de l'obra original animada, amb la particularitat que està rodada en acció real, dirigida per Jon Favreau, que ha dirigit entre altres el Llibre de la Selva o Iron Man, i de la que podeu veure el tràiler en el Qr que acompanya este text.

Juguem...

Simba i Nyla estan molt a gust junt als reis Ramon i Cajal, i el seu bufó Frye, però també tiren en falta als seus amics, i hem pensat que li agradaria tindre un dibuix de Timón, un dels seus millors amics. Ens ajudes a dibuixar-lo, sols tens que unir els punts i per suposat, donar-li color.

La reina i Fryc estaven més que sorpresos de la imaginació que estaven mostrant els xiquets i xiquetes del Regne, fet que era gràcies al sistema educatiu que havia dissenyat Ramón, sempre ensenyant a resoldre problemes i no a donar-ho tot fet, i així és com davant d'una situació adversa els menuts sabien trobar una solució.

El rei estava molt millor, desdijunava gel·la reial, jugava al futbol, omplia de regals a qui s'apropava al castell i donava llargs passejos acompanyat sempre de Simba i Nyla. Poc a poc semblava recuperar el seu estat natural, i parxixia que li havia agradat este món de sorpreses, perquè sols feia que preguntar quin era el següent grup de xiquets i xiquetes en arribar.

La veritat és que era una incògnita, però no es feu molt d'esperar, perquè al moment d'entrar al castell després d'un llarg passatge, va escoltar un ritme musical que va fer que tots els habitants del castell es posaren a ballar, bé, tots no, perquè Simba i Nyla corregueren a amagar-se baix els faldons del rei.

- No tingueu por, vos hem portat un altre rei, un rei musical. Es cert que ell va faltar, però el seu legat és insuperable i sols d'escoltar les seues cançons comences a ballar, ballar i ballar sense parar. I és per este motiu pel que hem anat fins a Memphis per trobar els records del "Rey del Rock and Roll", l'excel·lent Elvis Presley – va dir un xiquet fent el seu gest tradicional.

- Possiblement molts de vosaltres no el conegueu, i com deia el meu amic que ja fa molts anys que no està entre nosaltres, hem volgut aprofitar esta oportunitat per matar dos pardals d'un tir, despertar l'art que el nostre rei porta al seu interior i fer un humil homenatge a Elvis, per a que el seu record mai s'oblidi – va completar una xiqueta, al temps que va començar a explicar la història d'este inigualable artista.

Elvis va nèixer a l'any 1935 a Tupelo (Estats Units) en el si d'una família modesta. Als onze anys, i davant la seua insistència, els seus pares li van regalar la primera guitarra.

El 1948, la família es va traslladar a Memphis, un dels centres de l'activitat musical del país, on Elvis seguia composant cançons amb la guitarra, aconseguint que li editaren un primer single als dinou anys amb les cançons *That 's all right* i *Blue Moon of Kentucky*. Este primer single li va obrir les portes d'un programa radiofònic de música country, *Louisiana Hayride*, amb un ventall d'emissió que comprenia tretze estats.

L'any 1956 va ser un any clau per a la trajectòria d'Elvis, gràcies al tema *Heartbreak Hotel*, del qual va vendre tres-cents mil exemplars en tres setmanes i va acabar com el primer dels seus discos d'or. També va editar el primer clapé, titulat *Elvis Presley*, que va aconseguir el milió de còpies vendudes.

Les aparicions televisives van començar a ser habituals, i mentre la seua fama mundial anava en augment, alguns sectors conservadors de la societat nord-americana es van oposar amb tenacitat tant al personatge com a la seua música, que titllaven de perversa i immoral, en particular amb el seu eclèctic moviment de maluc. Com a culminació del mateix any de 1956, el 16 de novembre es va estrenar a Nova York amb gran èxit *Love me tender*, el primer film que va protagonitzar Elvis Presley.

El març de 1957 va adquirir la mansió de *Graceland*, a la ciutat de Memphis, que es convertiria amb el temps en lloc de pelegrinatge per als seus innumerable admiradors. Després de realitzar el servei militar, al març de 1960 reprendrà la fulgurant carrera amb nombroses cançons d'èxit i protagonitzant una desena de pel·lícules.

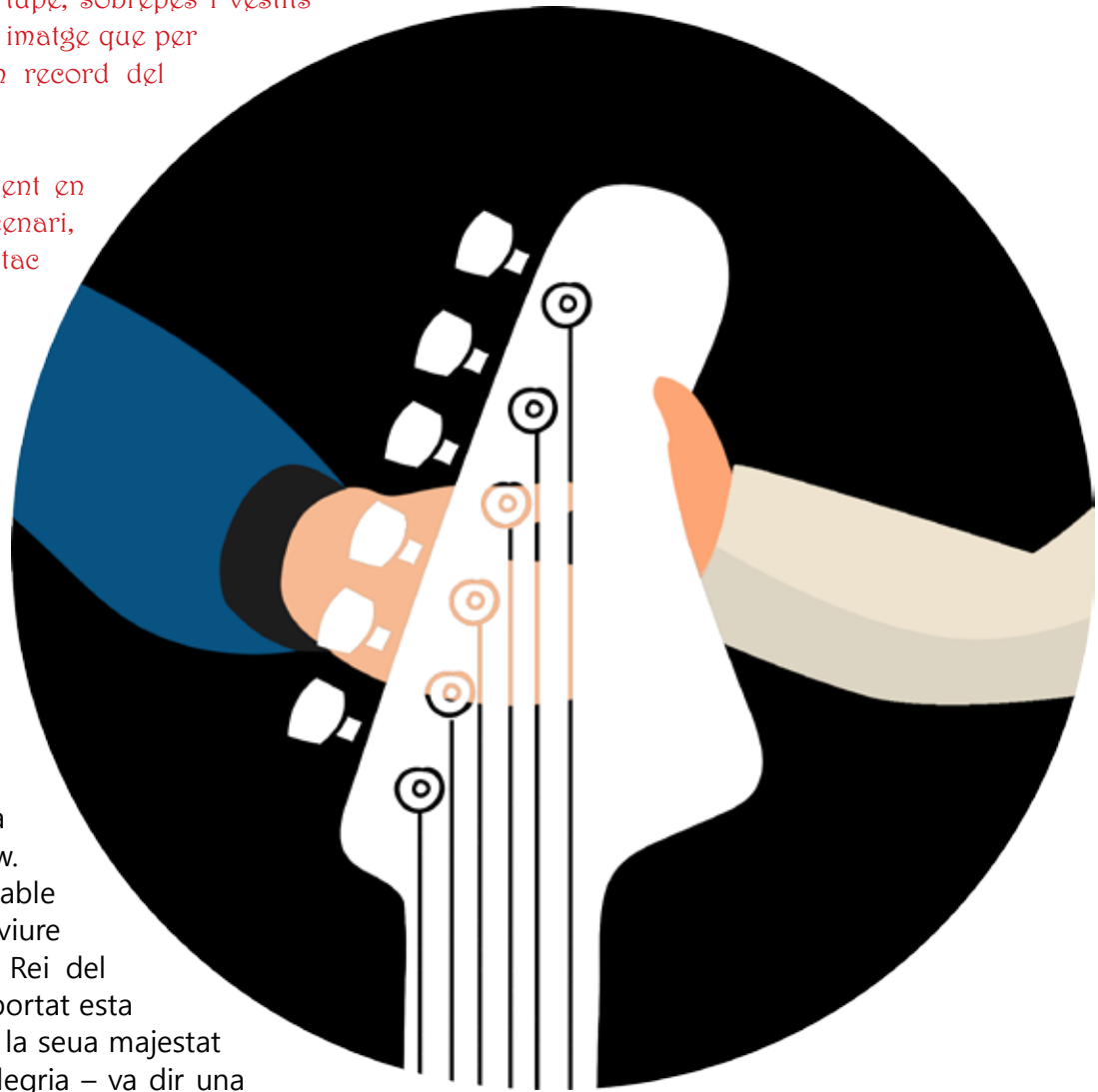
El la segona meitat de la dècada va començar l'anomenada «Invasió britànica», protagonitzada per grups com *The Beatles* i els *Rolling Stones*; això va comportar certa crisi en la popularitat del cantant, agreujada per una aparent crisi artística que es va perllongar fins a 1968, quan se li va oferir protagonitzar un especial televisiu que es va convertir en un dels majors èxits de la història de la televisió

Els primers anys de la dècada de 1970, però, van suposar per a Elvis Presley un nou

desejens creatiu, agrujat per la seva addicció a les drogues i la reclusió en el seu món de fantasia particular en què es va convertir la seva mansió de Graceland. Poc a poc la seva imatge es va deteriorar i les últimes aparicions es van caracteritzar per aparèixer amb un exagerat tupè, sobrepès i vestits de cuir blanc amb pedrera, imatge que per desgràcia quedà com últim record del gran Elvis.

Després de caure inconscient en diverses ocasions a l'escenari, va morir oficialment d'un atac de cor a l'any 1977, sense dubte conseqüència dels excessos. Malgrat el seu accelerat declivi, Elvis Presley s'ha convertit en una icona del segle XX i en una de les figures més rellevants de la història de la música popular.

- Un trist final però que no pot fer que oblidem un veritable rei, i que com dèiem té en la que era la seva casa, Graceland (www.graceland.com), un veritable parc temàtic on es pot reviure i gaudir de la màgia del Rei del Rock and Roll, i d'on hem portat esta guitarra original per a que la seva majestat Ramón recupere la seva alegria – va dir una xiqueta, mentre li lliurava el regal al rei, que no va dubtar ni un moment en agafar la guitarra i entonar Can't Help Falling In Love, captivant a tots els presents.

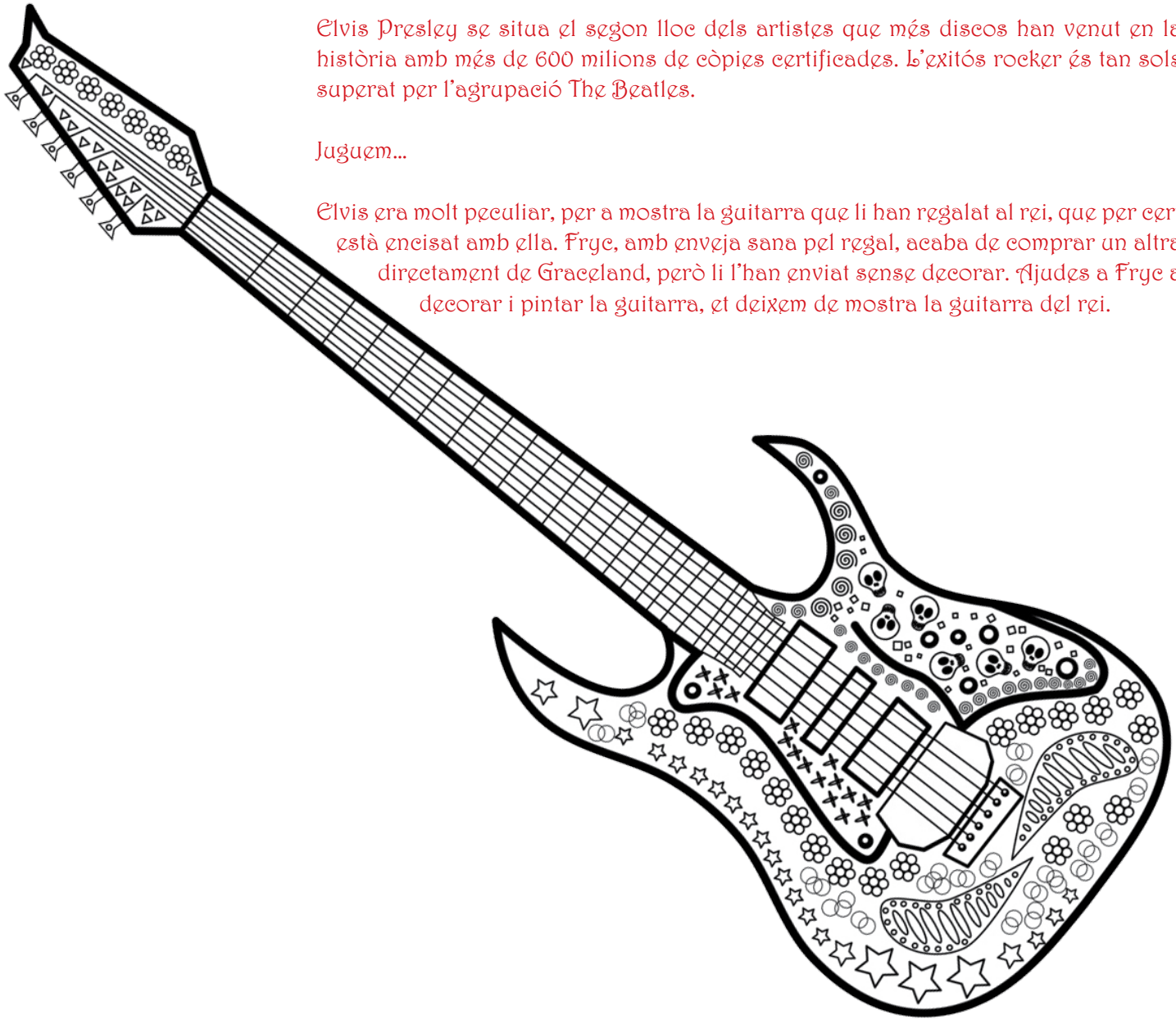

Sabíeu que...

Elvis Presley se situa el segon lloc dels artistes que més discos han venut en la història amb més de 600 milions de còpies certificades. L'èxitós rocker és tan sols superat per l'agrupació The Beatles.

Juguem...

Elvis era molt peculiar, per a mostra la guitarra que li han regalat al rei, que per cert està encisat amb ella. Frye, amb enveja sana pel regal, acaba de comprar un altra directament de Graceland, però li l'han enviat sense decorar. Ajudeu a Frye a decorar i pintar la guitarra, et deixem de mostra la guitarra del rei.

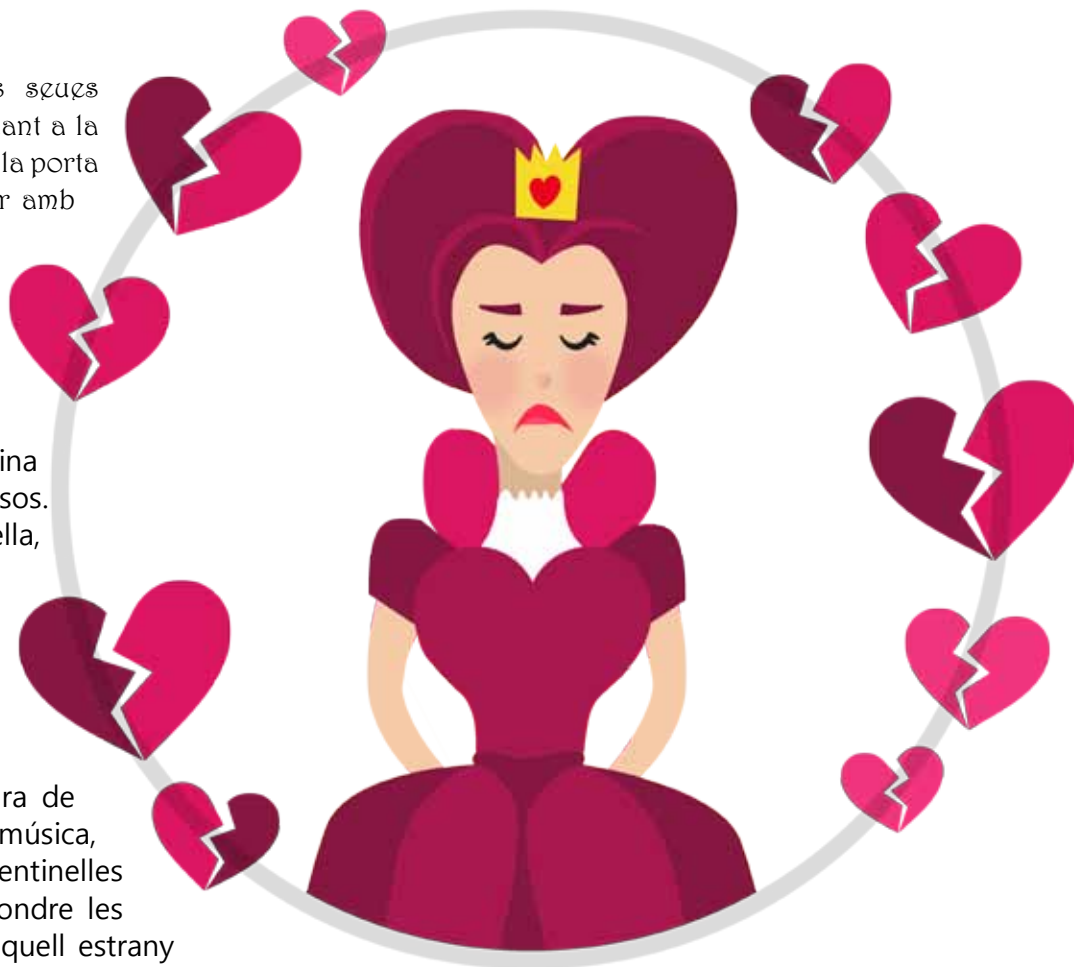
Fryc i el rei Ramón havien convertit el castell en una veritable sala de festes, una cançó darrere altra, d'Elvis o no, era cantada i ballada pels milers de habitants del regne que volien gaudir de la música i de la tornada del nou rei, que semblava estava totalment recuperat. La reina es va retirar sigil·losament a la seua habitació molt contenta i agraïda d'observar que el rei tornava a ser com abans.

Arribant a l'estança, dos de les seues donzelles van arribar corrent i eridant a la reina, reclamant-ne la presència. En la porta hi havia una reina que volia parlar amb ella i amb el rei, i que no parava de eridar, "Que li tallen el cap", "Que li tallen el cap"...

- No m'ho puc creure, altra vegada ella, ara que havíem recuperat la tranquil·litat al regne, apareix la reina boja de sempre per a tocar els nassos. Crideu a Fryc i que s'encarregue d'ella, jo vaig a descansar. Millor pensat, vaig jo i així que la festa no pare, cap personatge pot interrompre l'alegria que té el rei al seu interior – els va contestar la reina.

- Però està com posseïda, no para de cridar i de cridar, que si no para la música, talla caps, un darrere altre, i els sentinelles no poden amb ella – li van respondre les donzelles esglaiades pels crits d'aquell estrany personatge.

- No haveu de tindre por, ella és la reina del regne del costat, molt envejosa i quan veu festa i diversió sempre, hi ve a molestar, millor dit a que l'acabem convidant a entrar, ella és...

La Reina de Cors és un personatge de la novel·la “Les aventures d’Àlicia al país de les meravelles” de Lewis Carroll. Està basada en el naip de la baralla francesa del mateix nom.

Ella és una monarca de mal geni que condemna a la gent amb la pena de mort a la menor ofensa. La reina té una sola manera de resoldre totes les dificultats, ordenant una execució immediata, eridant: «iQue li tallen el cap!» ..

La Reina de Cors governa al País de les Meravelles juntament amb el Rei de Cors, i tots els seus súbdits, les cartes.

Després d’entrar per segona vegada al vestíbul, Àlicia entra al jardí de la reina, on tres jardiners cartes estan ràpidament pintant de vermell totes les roses blanques. Quan Àlicia els pregunta el perquè d’esta activitat, li expliquen que han sembrat el color equivocant per als rosers, i que han de pintar les roses blanques per ocultar el seu error davant la Reina. Els jardiners aconsellen a Àlicia que es tombi a terra amb ells per evitar ser confrontada per la Reina de Cors, però ella fa cas omís del consell i espereu dreta a la Reina.

Quan la Reina arriba i demana a Àlicia que li diga qui són els naips tombats, Àlicia li diu que ella no ho sap. La Reina se sent frustrada i ordena la decapitació d’Àlicia, però el rei la recorda que Àlicia és només una xiqueta, i el cap d’Àlicia se salva de l’execució.

Un dels passatemps favorits de la Reina, a part d’ordenar les execucions, és jugar a croquet del País de les Meravelles, on les boles són criçons vius i els pals són flamenes. Àlicia s’observa que el joc es complica pel fet que els flamenes segueixen mirant cap enrere als jugadors, i els criçons s’allunyen sense necessitat d’esperar a ser colpejats. Els soldats de la Reina actuen com els arcs de croquet, únicament deixen de ser-ho cada vegada que la reina ordena una execució perquè arrastren a la víctima. Al final del joc, els únics jugadors que queden són la matxixa reina, el rei, i Àlicia. Tot i que la Reina freqüentment sol condemnar a mort a persones, en realitat són poques les que són decapitades. El Rei de Cors indulta molts dels seus súbdits, quan la reina no està present. No obstant això, totes les criatures del País de les Meravelles temen a la reina. En els capítols finals, durant el judici contra la Sota de Cors, la reina condemna a Àlicia de nou, i ofereix un enfocament interessant per a la justícia: la sentència abans que el veredict.

Mentre acudien cap a la porta, la reina Cajal havia tranquil·litzat a les seues donzelles, la Reina de Cors eridava molt, però en el fons, tenia un, o molts bons cors, i no era ningú. En arribar davant d'ella, ja s'havia calmat, i encara ho va fer més quan la reina Cajal la va convidar a passar, per a que poguera veure que la festa no era tan escandalosa, sinó una divertida i amena vetllada.

I de sobte trobem a la Reina de Cors en primera fila del concert ballant i cantant com la que més, i és que la reina Cajal ho té molt clar, amb una poqueta mà esquerra, i estima, molta estima, tots els problemes se solucionen, i no tallant caps, que la violència no porta res bo.

Sabíeu que...

La Reina de Cors és sovint confosa amb la Reina Vermella de la seqüela de l'obra escrita pel mateix autor: A través del mirall i el que Alicia va trobar allí.

Juguem...

Mireu que la Reina de Cors es complicada, ens ha portat a tots els seus súbdits, les cartes, i ens demana que busquem l'As de Piques, ens ajudeu, que diu que no el troba!!!

La festa va durar fins a que el cos va dir prou, el cansament va fer que d'una forma gradual la gent abandonara el castell per anar a casa, i va arribar un moment el rei Ramón i Fryc seguien tocant, però per a una sola persona. I sabeu qui era? Efectivament, la Reina de Cors, que no hi havia forma d'enviar-la a casa, mentre eridava com una boja, però no la seua famosa frase "Que li tallen el cap, que li tallen el cap...", sinó, "Un altra cançó, un altra cançó..."

Finalment va abandonar el castell, encara que no molt convençuda, i pensant que la enviaven a casa per a continuar la festa en privat. Res més lluny de la realitat, perquè el que volien tots era descansar. Però mentre acomiadaven a la Reina de Cors, altre grup de xiquets i xiquetes s'acostaven al castell.

- Però encara queden visites? Quants xiquets i xiquetes has enviat pel món? -li va preguntar la reina a Fryc.

- La veritat és que ni ho sé. Vaig fer un bàndol públic a la plaça del poble buscant una solució per al nostre rei, i com és tan volgut, puix crec que s'apuntaren tots els xiquets i xiquetes, a més, vaig afegir que qui participara estava disculpat d'acudir a classe... – va contestar Fryc, mentre s'apropaven els xiquets, que havien escoltat tota la conversa.

- No es preocupen les seues majestats, si molestem, i pensen que es molt tard, podem vindre demà, de totes formes qui portem és ideal per al moment en el que es troben. A qui no li han contat un conte abans d'anar a dormir?, puix este és la nostra aportació en la recuperació del rei, el conte "La reina de les neus", i a més, un descendent del seu autor, Hans Cristian Andersen – va dir un xiquet que havia escoltat la conversa entre Fryc i la reina.

- El millor que poden fer es gitar-nos, i quan ja estiguen preparats, acudim a les seues habitacions i comencem a contar-los el nostre conte – va aportar com idea una xiqueta.

Idèa tan ben acceptada, que en un moment al castell estaven tots els habitants gitats, i als peus del llit una xiqueta o xiquet disposa a contar el conte de “La reina de les neus”.

La Reina de les Neus va ser escrita per Hans Christian Andersen, escriptor i poeta danès del segle XIX, famós pels seus contes per a xiquets, entre ells L’aneguet lleig, La sireneta i La reina de les neus.

Esta última relata la història d’un pèrfid Troll que confecciona un mirall màgic incapaç de reflectir la bondat de les persones, retornant imatges distorsionades i terrorífiques. El Diabre i els seus pupils, decideixen portar el mirall al cel per escandalitzar els àngels, els quals es veurien reflectits com horroroses criatures diabòliques.

¶ causa d’un error logístic al mirall cau cap a la Terra, i es trenca en milions de xicotets fragments de vidre, no més grans que un gra d’arena. Els fragments s’escampaven per tot arreu i van ser aspirats per la majoria dels habitants del món, i els seus cors, a poc a poc, es van congelant. Fins al punt que els seus ulls es van convertir en menudes rèpliques del mirall del Troll, reflectint únicament el costat dolent que hi ha dins de tots.

¶ Any després d’esta succés, una xiqueta anomenada Gerda, i un xiquet anomenat Kay, escolten atentament la història de la Reina de les Neus. I uns dies Kay aspira un dels fragments del mirall del Troll. La seua personalitat canvia radicalment. Es torna cruel i agressiu, i fins i tot abandona els jocs amb Gerda, la seua millor amiga.

¶ Per als seus ulls, transformats en una rèplica diminuta del mirall del Troll, l’única cosa bella en el món és la neu. Kay és portat al palau de la Reina de les Neus, amb

la promesa que serà alliberat dels fragments del mirall del Troll si pronuncia la paraula etèrnat, naturalment, un estratagema de la bruixa per fer-ho presoner.

Gerda no entén la desaparició del seu amic, i es converteix en la veritable heroïna del relat. És ella qui ha de salvar al pobre Kay de les urpes malèfiques de la Reina de les Neus. Per dur endavant la seua tasca Gerda busca l'ajuda d'un altre personatge molt interessant; una bruixa a la qual Hans Christian Andersen no li assigna un nom propi, potser considerant-la una força primordial de la natura. Només la diu La Dona que Sabia Màgia.

La recerca de Gerda no va ser fàcil, però ella, incansable, es proposa trobar al seu amic per damunt de tot...i el que continua passant ho anem a deixar ací, perquè ens agradaria que poguéreu llegir el conte i no volguérem fer-ne cap spoiler.

La història ha estat adaptada en diversos mitjans de comunicació, inclouent-hi, dramtes televisius, videojocs i pel·lícules d'animació entre la qual destaquen les pel·lícules La reina de les neus, any 2012, i La reina de les neus 2: el mirall encantat, any 2016, dirigida per Lev Atamanov, la qual va desfilar en els festivals de Berlín, Cannes, Moscou i Londres i Frozen, any 2013, de Walt Disney, guanyadora de dos Premis Óscar, a la millor pel·lícula animada i a la millor cançó original amb Let it go.

La veritat és que el conte va fer efecte i en breus moments el més absolut dels silencis va regnar a tot el castell. Els menuts poc a poc van abandonar el castell, deixant als peus del llit del rei Ramón el volum original de "Contes de fades", on estava inclòs el conte de la reina de les Naus.

Després de la intensitat del dia, la literatura havia aportat la dosis de pau necessària al regne, que estava d'enhorabona perquè veien com la seua majestat, el rei Ramón, tornava a ser el d'abans.

Sabíes que...

De forma bianual s'atorguen els premis Hans Christian Andersen, també coneguts com els "Premis Nobel" de la narrativa infantil, són un guardó internacional que coneix la International Board on Books for Young People (IBBY), com a reconeixement a una «contribució duradora a la literatura infantil i juvenil». Es coneixen en dos categories: autors (des de 1956) i il·lustradors/es (des de 1966).

Juguem...

La factoria Disney va emprar l'argument de "La reina de les neus" per produir a l'any 2013, "Frozen, el regne del gel", un dels últims grans èxits de la factoria. I al rei i a la reina els han regalat dos pòsters, però no són igual, tenen eine diferències, els podries ajudar a descobrir-les-hi.

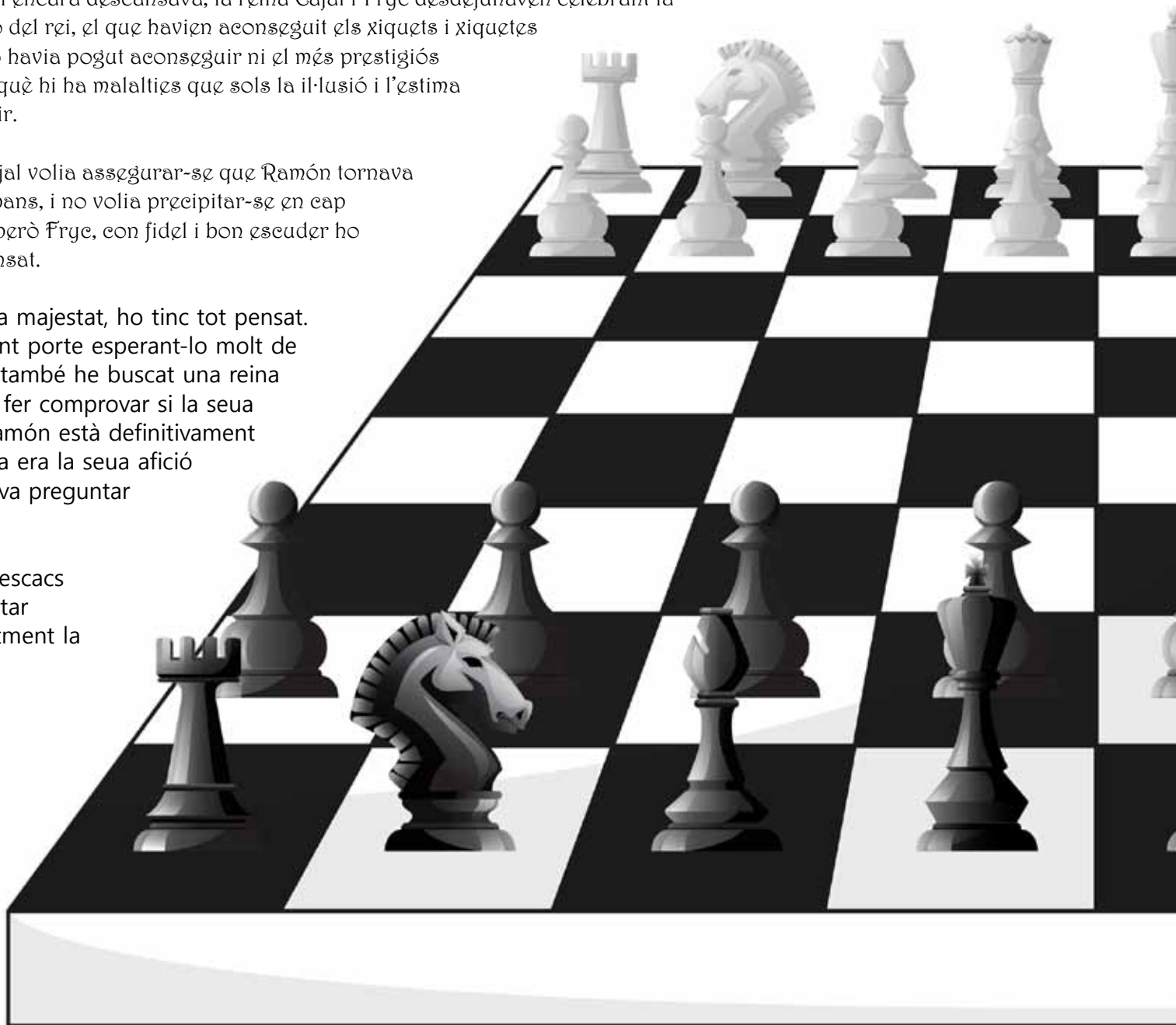

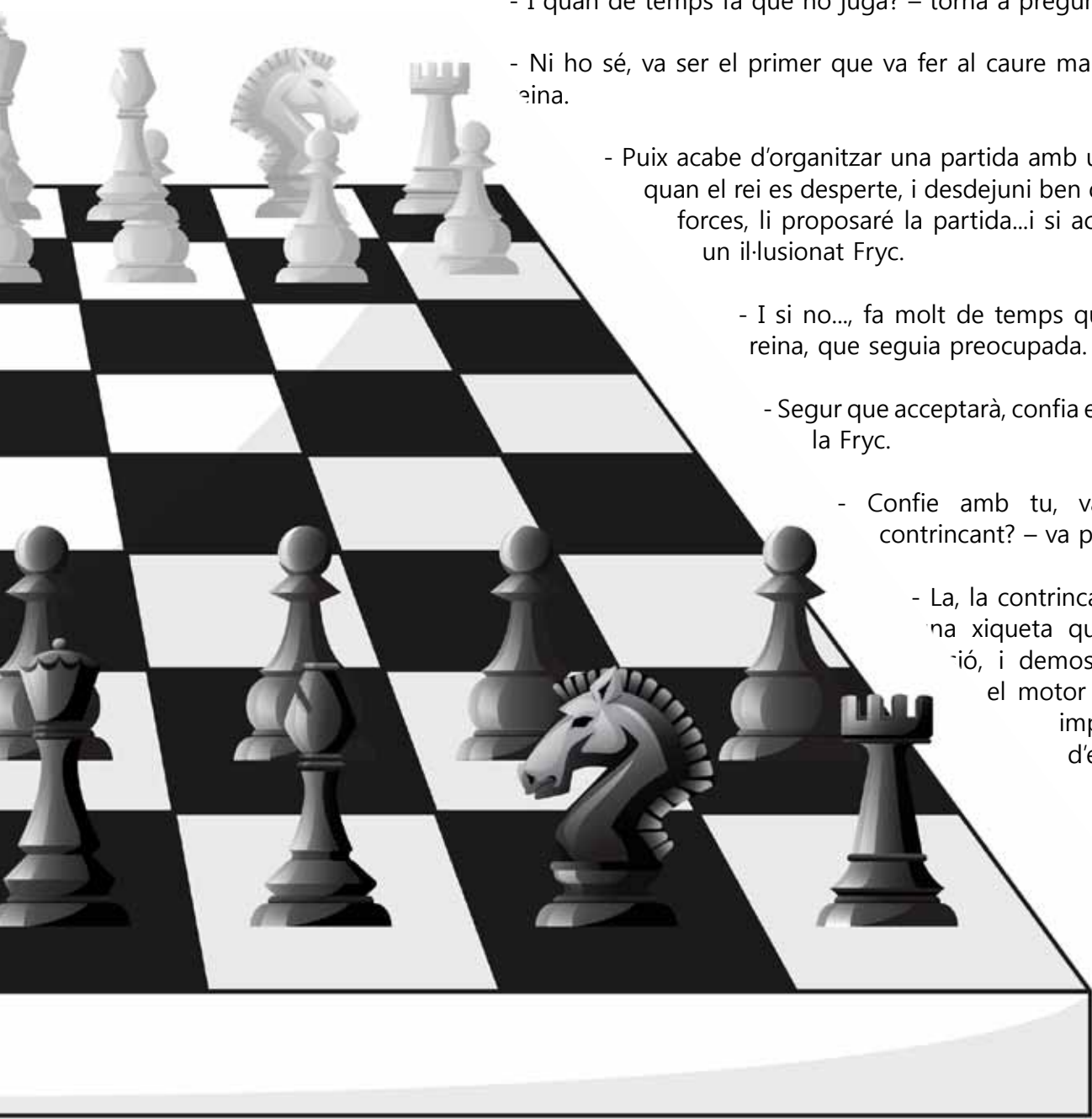
Mentre el rei encara descansava, la reina C ajal i Fryc desdèjnaven celebrant la recuperació del rei, el que havien aconseguit els xiquets i xiquetes regne no ho havia pogut aconseguir ni el més prestigiós metges, perquè hi ha malalties que sols la il·lusió i l'estima poden guarir.

Amb tot, C ajal volia assegurar-se que Ramón tornava a ser el d'abans, i no volia precipitar-se en cap reacció, però Fryc, con fidel i bon pseudèr ho tenia tot pensat.

- Tranquil·la majestat, ho tinc tot pensat. Este moment porte esperant-lo molt de temps, i jo també he buscat una reina que ens va fer comprovar si la seua majestat Ramón està definitivament curat. Quina era la seua afició favorita? – va preguntar Fryc.

- Jugar als escacs
– va contestar contundentment la reina.

- I quan de temps fa que no juga? – torna a preguntar-li Fryc.

- Ni ho sé, va ser el primer que va fer al caure malalt – va respondre trista la reina.

- Puix acabe d'organitzar una partida amb una jugadora molt especial, quan el rei es desperte, i desdejuni ben desdejunat, que ha d'agafar forces, li proposaré la partida...i si accepta...feina feta!!! – va dir un il·lusionat Fryc.

- I si no..., fa molt de temps que no juga – va afegir una reina, que seguia preocupada.

- Segur que acceptarà, confia en mi – va dir tranquil·litzant-la Fryc.

- Confie amb tu, val...però qui serà el seu contrincant? – va preguntar la reina.

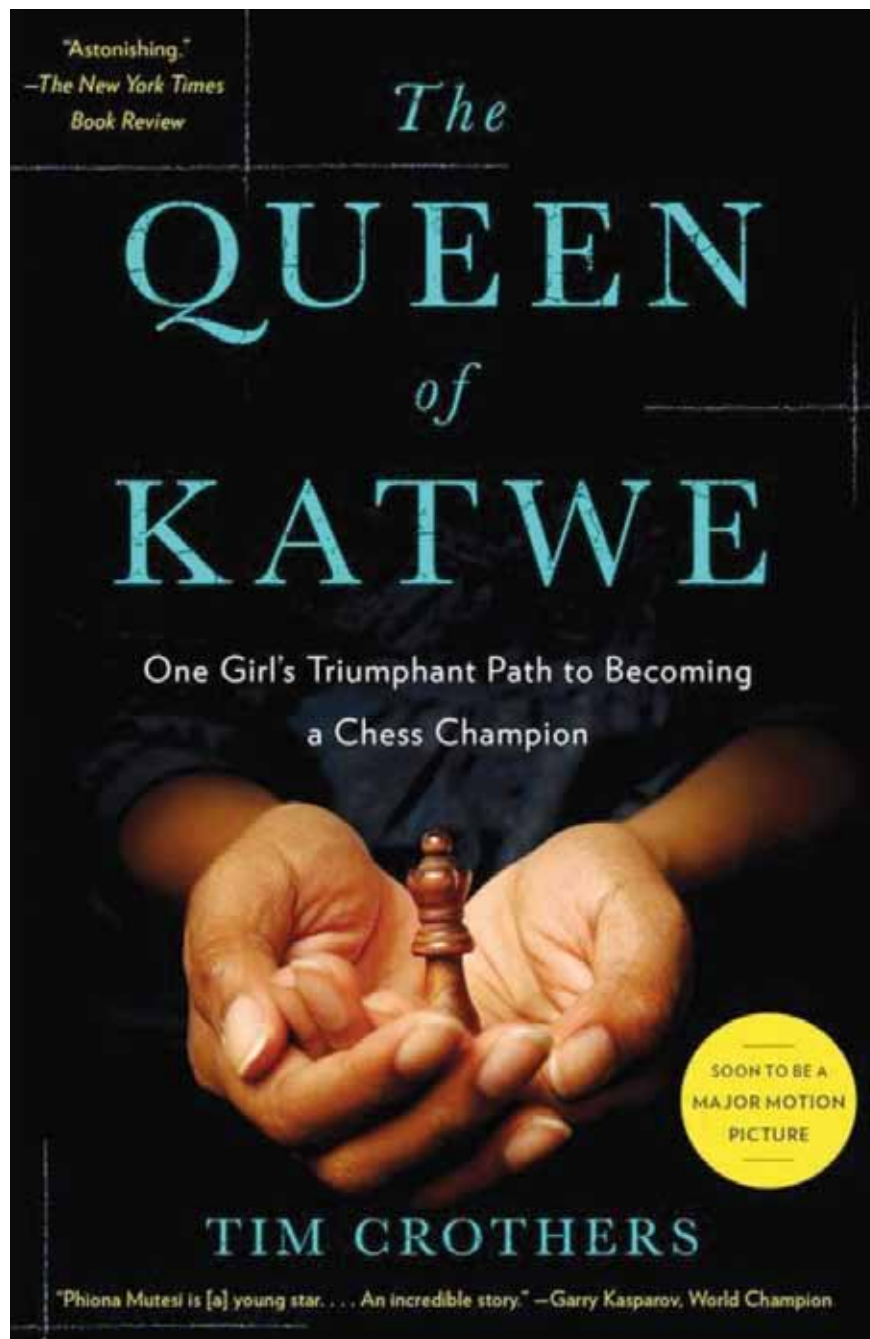
- La, la contrincant...perquè és una xiqueta, una xiqueta que va fer dels escacs una fecció, i demostrant que quan el cor és el motor per a fer les coses, res és impossible...millor que parlar d'ella, conèixer-la. Ací la tens...

“La reina de Katwe”, que és el nom del llibre escrit per Tim Crothers i de la pel·lícula de Disney basada en el susdit llibre. El llibre ens relata l'extraordinària història real de Phiona Mutesi, una xiqueta ugandesa que amb la passió pels escacs va aconseguir canviar la seua vida, la de la seua família i la de molts xiquets i xiquetes del seu país.

Phiona va nàixer el 1996 a Katwe, el barri marginal més gran a Kampala, capital d'Uganda. Va perdre el seu pare per culpa de la sida quan tenia tres anys. Temps després va veure morir a una de les seues germanes i ella mateixa estigué a punt de morir als huit anys per culpa de la malària.

Superada esta prova de foc, i a l'edat de 10 anys, mentre demanava menjar per al seu germà pels carrers de Katwe -les matixes que va convertir en la seua llar- es va encontre amb Robert Katende, el missioner que a més d'un plat de civada li va oferir unes classes d'escacs. Este casual moviment posaria, per primera vegada, el tauler al seu favor.

Els inicis no van ser fàcils, fins i tot la seua mare no veia gens clar que perguera el temps amb esta afició, però ella es va imposar a tot, i va caminar durant un any de cine a sis quilòmetres diàriament per perfeccionar-se i aprendre cada un dels sencers dels escacs.

Als 11 anys va guanyar el seu primer torneig, el campionat juvenil d'Uganda. Temps després va eixir del seu país per viatjar al Sudan a un torneig internacional. El 2010 va participar en l'Olimpiada de Khanty-Mansiysk a Sibèria, i el 2012 en la d'Istanbul, on es va transformar en la primera africana que aconseguia un títol de Federació Mundial d'Escacs (FIDE), amb sols 16 anys. Convertint-se en un referent per a tots els xiquets i sobre tot, xiquetes, que volien abastar una formació per eixir de la pobresa en que vivien a Uganda, perquè no va ser un referent sols com a jugadora d'escacs o esportista, si no com a dona.

Per este motiu en 2013, Phiona va ser convidada a la Cimera de Dones del Món a la ciutat de Nova York. El propòsit d'esta cimera és destacar a les dones que han fet canvis positius en diverses àrees de la vida. Phiona va ser convidada a compartir com havia superat tants obstacles i assolir el nivell internacional com a jugadora d'escacs. Cada any, es fa homenatge a algunes dones amb el títol de Dones d'Impacte, Phiona va ser una de les tres per al 2013.

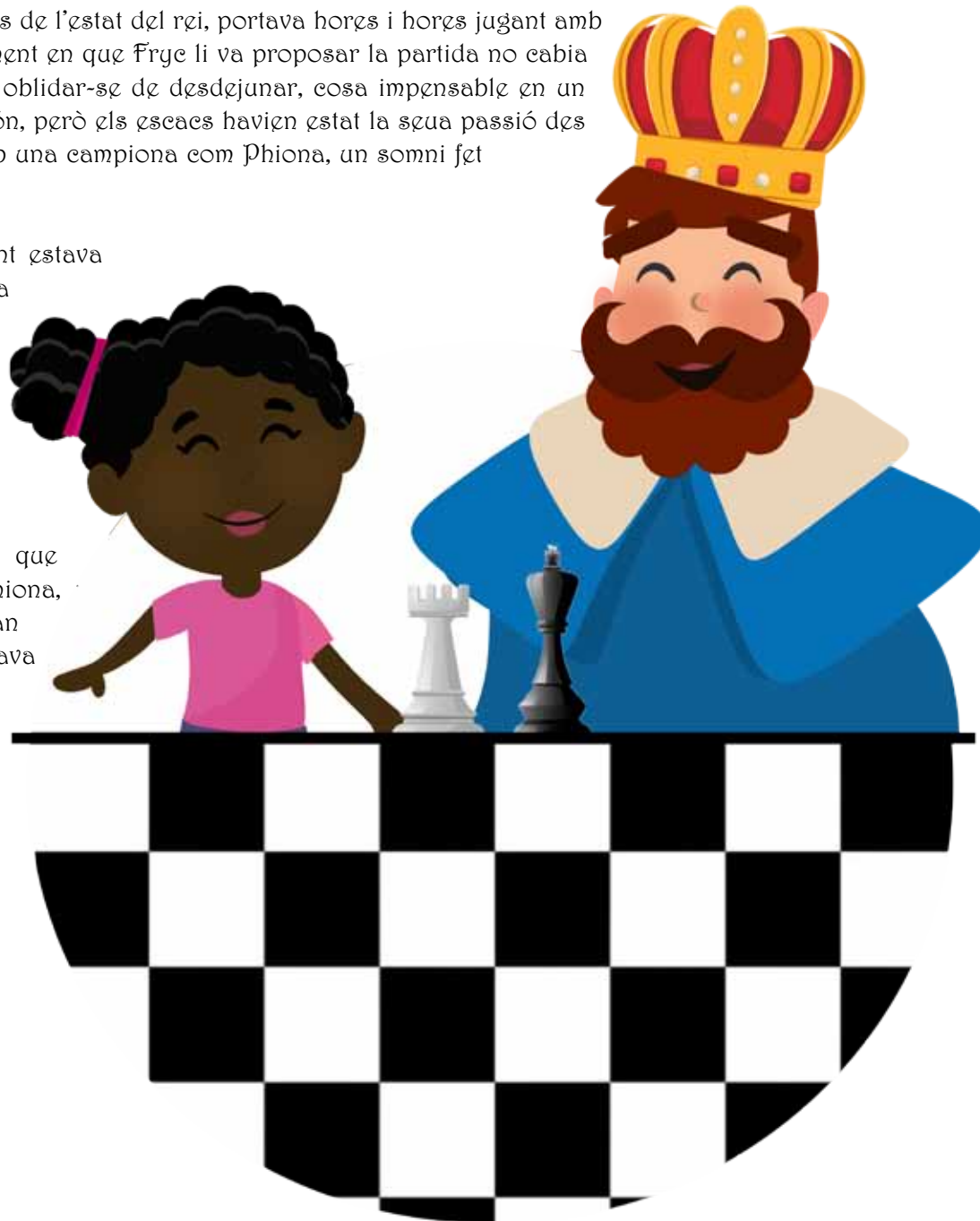
I esta fantàstica història de superació és la que Tim Crothers narra al seu llibre, on ell descriu a Phiona com «l'última anella dels marginats», perquè nàixer africà és ser un marginat al món. Nàixer a Uganda és ser un marginat a l'Àfrica. Nàixer a Katwe és ser un marginat a Uganda. Nàixer xiqueta és ser una marginada en Katwe.

El l'any 2016 Disney porta la historia de Phiona a la gran pantalla, protagonitzada l'oscaritzada Lupita Nyong'o en el paper de la mare, David Oyelowo interpretant a l'entrenador apassionat Robert Katende, i la pròpia Medina Nalwanga com a actriu principal, i amb una espectacular banda sonora interpretada per Alicia Keys, guanyadora de 15 premis Grammy, i que es va enamorar del projecte des del moment que li'l van contar.

I la reina tenia dubtes de l'estat del rei, portava hores i hores jugant amb Phiona, des del moment en que Frye li va proposar la partida no cabia en ella, fins i tot va oblidar-se de desdejunar, cosa impensable en un rei, i menys en Ramón, però els escacs havien estat la seua passió des de menut i jugar amb una campiona com Phiona, un somni fet realitat.

Però la que realment estava vivint un somni era la reina C ajal, perquè s'havia adonat que el rei Ramón estava totalment recuperat i tornava a ser el que era, inclús, havia après a perdre, ja que l'escac i mat de Phiona, havia afegit res, quan abans no suportava estes situacions.

Sabies que...

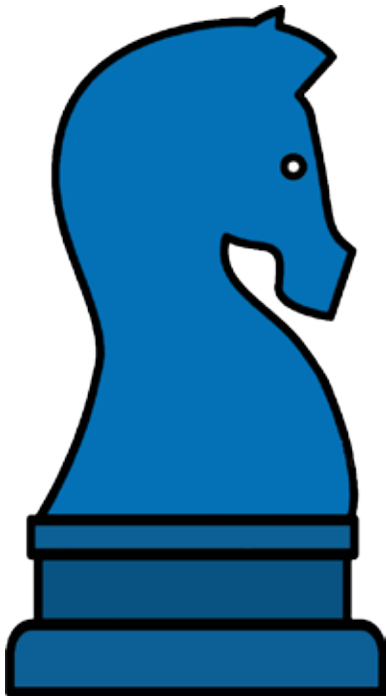
Amb l'objectiu d'ajudar a eixir de la pobresa als habitants de Kambala, Phiona va crear una escola d'escacs, i en la inauguració esperava com a molt a 40 xiquets i xiquetes...i se'n van apuntar 400!!!

Jugem...

Phiona, en homenatge a la reina Cajal i el seu esforç per cuidar a la seua majestat Ramón, ens ha deixat un missatge que has de descobrir seguint els moviments que fa el cavall en el tauler dels escacs.

Com a pista ens dona el principi, que cal completar.

"Inclús en els escacs, un...."

REI	SEN	NA.	CON
DEL	POR	ES	SEUA
SE	REI	TA	BLE
SI	FE	LA	MON

- Crec que ara sí tenim tota la feina feta, ja podem descansar tranquils sabedors que el Rei Ramón està totalment recuperat – va dir Fryc, orgullós del que havia aconseguit.

- Encara no – va dir la reina – tot l'esforç que han fet els xiquets i xiquets del regne cal que quede reflectit en algun lloc, cal que siga un exemple per a tots els que visiten el nostre regne, fins i tot per al rei, i per als que puguen patir una malaltia semblant – va dir la reina.

- T'entenc, vols recollir tot el que ha passat en algun objecte o fet que ho represente – va completar Fryc.

- Exacte, però que siga una cosa impactant i útil – li va dir la reina.

- El que se m'ocorre és el típic...un albúm de fotos, una pel·lícula com les que acaben de veure, compondre una cançó com les d'Elvis o escriure un llibre o conte com els d'Andersen – va començar a dir Fryc, mentre continuava pensant.

- Son bones idees, però molt comuns, voldria que fora encara més impactant, motiu de que ens visitaren de tots els regnes – seguia insistint la reina.

- Haurem pensar més, perquè no se m'ocorre res més – va contestar Fryc, mentre de sobte s'escoltaren la veu d'uns xiquets i xiquetes.

- Podríem plantar una falla!!!!

- Que? Una falla? – va dir sorprès Fryc.

- Estem parlant molt seriosament – va dir la reina – no estem per a bromes. Això d'una falla que és?- va acabar preguntant.

- Una falla és una obra d'art que ens conta una història, una representació artística que ompli carrers i places de moltes localitats de la Comunitat Valenciana al mes de març, i pense que és el que la seua majestat està buscant – va continuant dient un xiquet.

- I tu com saps tot el que dius? – continuava preguntant la reina.

- No hem pogut arribar abans, però nosaltres també havíem aconseguit portar un rei i una reina per ajudar a curar-se al nostre rei Ramón. Bé, un rei, una reina i tota la seua Cort Reial. Estan esperant a les portes del castell, puc dir que passen?, ells explicaran millor que una plantar una falla és el que la seua majestat necessita – va contestar un dolça xiqueta.

- Per suposat, que passen, vull conèixer a eixos reis i la seua Cort – va afegir la reina mentre donava ordre d'obrir les portes del castell als nous convidats.

XIQUETES

Raquel Aguilar i Almenar
Àngela Alemany i Sánchez
Lola Alemany i Sánchez
Lucía Alievi i Mil
Alejandra Andreu i Carratalá
Lucía Andreu i González
Laura Baviera i Ortiz
Mireia Benavent i García
Irene Benavent i Medina
Ana Benavente i Nájera
Belén Bermell i Martínez
Alejandra Campillo i Ortí
Carla Carratalá i Esteva
Vega Carratalá i Martínez
Ana Carratalá i Ortí
Maria Carratalá i Ortí
Roser Cebrián i García
María Company i Soto
Maria Loreto Coronado i Furió
Valeria del Molino i de la Flor
Daniela Duque i Campillo
Amparo Fernández i García
Mar Fernández i García
Elena Fuentes i Tortosa
Nuria Gallego i Andreu
Elena García i Andreu

Eva García i Andreu
Natalia García i Izquierdo
Alba García i Moratalla
Carla García i Moratalla
María González i Benavent
Amparo González i Sánchez
Irene Herrador i Ruiz
Lorena Herrador i Ruiz
Victoria Izquierdo i García
Inmaculada Llópez i Mora
Claudia Llopis i Ariza
Àngela Luján i Ros
Ana Manzano i Benavent
Marta Mariner i Herrador
Marta Martín i Andreu
Amparo Martínez i Puig
María Martínez i Puig
Belén Molina i Puig
Reyes Molina i Puig
Gabriela Mora i Hernández
Verónica Mora i Ros
Vera Muñoz i Benavent
Carla Navarro i Llopis
Eva Olmos i Vázquez
Celia Orti i Márquez
Claudia Ortí i Márquez

Aria Palao i Blanco
Carmen Palop i Serrano
Inés Palop i Serrano
Andrea Pascual i Borrás
Chloe Puig i García
Carla Quintien i Martínez
Adriana Requejo i Izquierdo
Carla Requejo i Izquierdo
Amparo Requena i Cases
Emma Requena i García
Sara Requena i Lerma
Myriam Ros i Tormo
Nuria Ruiz i Gómez
María Amparo Sabater i Furió
Lucía Sebastián i Peral
Lluna Silla i Izquierdo
Carolina Simó i Pérez
Carmen Solana i Pacheco
Aitana Tarín i Puig
Cruz Toledo i Pardo
Ainara Urrea i Peris
Àngela Vicente i Faya
Victoria Vilanova i Calvo
Mireia Vilanova i Tortosa
Martina Viñes i Gascón
Ruth Viñes i Gascón

XIQUETS

Javier Aguilar i Almenar
Ferran Andreu i Carratalá
Joan Andreu i Chuliá
Ángel Andreu i González
Quique Baviera i Ortiz
Mario Benavent i Medina
Nacho Bermell i Martínez
Diego Bueno i Verdet
Gonzalo Bueno i Verdet
Daniel Calvete i Reina
Leo Campillo i Ortí
Bruno Carratalá i Martínez
Álvaro Carratalá i Ortí
Pablo Carratalá i Villarroya
Daniel Cebrián i García
Lucas Císcar i Felguera
José Company i Soto
Mario Contreras i Piles
Pablo Coronado i Furió
David del Molino i de la Flor
Enrique Espeleta i Bermell
Marc Esteve i Prieto
Hugo Fabra i Vilanova
Izan Fabra i Vilanova

Santiago Fernández i García
Adrián Gomar i Vilanova
Álvaro Hernández i Puchades
Vicent Ibáñez i Moragón
Adrián Llopis i Ariza
Eloy Llopis i Ariza
Carles Luján i Ros
Joan Manzano i Benavent
Ezequiel Martín i Andreu
Carlos Martín i Campos
Samuel Martín i Campos
Leo Martínez i Carrascosa
Marc Martínez i Carrascosa
Adrián Martínez i Mora
Sergio Martínez i Mora
Rodrigo Martínez i Perales
Álvaro Medina i Punzano
Sergio Medina i Punzano
Pau Miquel i Parra
Guillem Moreno i Marín
Álvaro Muñoz i García
Borja Muñoz i García
Hugo Navarro i Llopis
Marc Navarro i Verdet

Julio Manuel Palop i Serrano
Alejandro Pardo i Santiago
Alejandro Pascual i Borrás
Óscar Pecero i Llopis
Joan Pérez i Botifora
Nacho Pérez i Company
Pepe Pérez i Company
Sergio Pérez i Machancoses
Martín Peris i Faya
Daniel Requena i Cases
Jorge Requena i Cases
Javier Requena i Lerma
Borja Romero i Casabán
José Ros i Tormo
Salva Ros i Tormo
Pablo Sevilla i Sánchez
Sergio Sevilla i Sánchez
Enrique Suay i Company
Javier Suay i Sebastián
Miquel Torres i Mora
Álvaro Vallés i Higuera
Pablo Vallés i Higuera
Antonio Vilanova i Tortosa

- Han vist com són de simpàtics i divertits; des de que els vam conèixer no hem deixat de jugar i contar-nos històries. El viatge s'ha fet més que curt, i això que venim de Torrent, que està a milers i milers de kilòmetres d'ací, però amb una companyia tan agradable el temps passa volant – va dir un dels xiquets que acompanyava als menuts de Torrent.

- I a Torrent, València o altres poblacions hi ha molts reis i reines, però hem portat a estos perquè el seu regne s'anomena Ramón y Cajal!!! Quina gran coincidència, igual que les seues majestats – va seguir dient una xiqueta.

- Ramón y Cajal...t'estàs burlant de nosaltres? – va preguntar la reina, enfadada perquè no li trobava a la gràcia a eixe fet.

- Nooo, sa majestat. Este gran regne està format per xicotets regnes que porten els noms dels carrers on viuen, i en Torrent, al barri de l'Ermida, hi ha un carrer que fa homenatge al gran Ramón y Cajal, que coincideix amb els noms de vostè i el rei – va justificar un altre xiquet, mentre Fryc tranquil·litzava a la reina.

- Bé, està bé, m'haveu convençut, que passen els reis!! – va dir la reina.

- Perfecte!! Ara els cridem. Ahhh..., se m'oblidava, hi venen acompanyats d'un amic molt especial, és un jove artista amb molt de talent, i converteix en art, totes les seues idees i les que li plantegen, li diuen Luis Enguídanos, i és l'artista infantil de la comissió. Crec que pot ser de gran ajuda, per al que necessita sa majestat – va acabar de dir una xiqueta.

- No se'n parle més, que passen que ja tinc ganes de conèixer-los. Fryc, presenta'ls com es mereixen – li va dir la reina, mentre Fryc manava sonar les cornetes de benvinguda al rei i la reina de la falla Ramón y Cajal de Torrent, acompanyats per Luis.

Hugo
Navarro i Llopis

Marta
Martín i Andreu

Benvolguts fallers i falleres. Vull aprofitar este racontet per a fer-vos partícips de la inoblidable experiència que este vivint.

Tot açò començà el dia abans del meu nomnament quan ma mare eridà al meu iaio Andrés per a preguntar-li si aniria a la junta a fi de presentar-me com a president infantil. Ell no ho va dubtar, és clar, que jo no sabia res, perquè quan m'ho digueren a mi, la resposta va ser "NO".

Ma mare tant convinent com sempre, ho va aconseguir i amb el vistiplau de mon pare que no s'imaginava ni la mitat del que anava a passar, jo dilluns per la nit eridava al iaio, començada la reunió, per a informar-li que sí em podia presentar. Mai l'he sentit tant orgullós!

Només vaig posar una condició, parlaria en públic el justet.

Ara sí, el meu somni començava en el mateix moment en que el meu president Jorman em eridava per a donar-me la noticia i mai millor dit, perquè m'haveren de despertar. Un somni que poc a poc va fent-se realitat i del que no m'agradaria despertar.

En este moment no tinc paraules per a descriure el que este descobrint i gaudint de les fallas al costat de Marta, Magte i Jorman.

Vos convidé a tots a viure i compartir amb nosaltres els dies que ens queden fins la eremà i de segur que quan veja les flames de la meua falleta, pensaré en tots vosaltres i ben agraït estaré d'haver-me permès ser el President Infantil de la falla Ramón y Cajal.

Visca les Fallas!!!

Hugo Navarro i Llopis
President Infantil

M'han demanat un xicotet escrit per al llibret i la veritat és que la idea m'ha encantat perquè note que el meu somni de ser Fallera Major Infantil de la meua comissió s'ha fet realitat.

Ha costat però a la fi ho he aconseguit, per això, les primeres paraules han d'anar dirigides als meus pares. Al meu pare Jaime i a ma mare Eva, perquè gràcies a ells, puc assegurar que sóc la fallera més feliç del món.

I és que passaven els anys i totes les meues amigues anaven sent Falleres Majors i jo, encara que m'alegrava molt per elles, sempre he volgut ser-ho també, sobretot, després de que el meu germà Dani fóra President, perquè va ser un any tan especial, que no deixava de pensar com podia ser sent jo la Fallera Major.

No puc negar que sóc molt afortunada perquè no puc explicar amb paraules el que estic vivint, i més, amb la companyia d'Hugo, el millor President que podria tindre. Un xic meravellós, simpàtic, molt respectuós i gran amic que amb el seu somriure em fa viure els actes amb més alegria si cap,

Però no estem sols, perquè sempre estem acompanyats de les nostres famílies, dels nostres amics i amigues, i sobretot de Magte i Jorman, la Fallera Major i el President de la falla que ens ha vist nàixer, la falla Ramón y Cajal de Torrent.

Estic convençuda que els quatre anem a representar com mereix a la nostra comissió i aconseguirem que l'any 2019 siga recordat tan gratament com segur que així serà per a tots nosaltres.

Bones falles per a tots!

Marta Martín i Andreu
Fallera Major Infantil

- Que ganes tenia de conèixer-vos, i tot el que ens han parlat de vosaltres es queda curt davant la vostra bellesa i simpatia – va dir la reina.

- Moltíssimes gràcies pel compliment. Igualment, des de que els xiquets i xiquetes del seu regne ens plantejaren el problema del vostre rei, no ens ho pensàrem dos vegades i els vam dir que contaren amb la nostra ajuda – va comentar Marta.

- Disculpeu-nos per no haver-hi arribat a temps, però han sigut moltes hores de viatge. Al menys hem vist que el rei està recuperat, ens alegrem moltíssim, i hem escoltat la idea que té, i pensem que sabem com fer-la realitat – va acabar de dir Hugo.

- Si, sa majestat, eamb nosaltres ha vingut Luis, que segur plasmarà en un monument, una escultura de cartró i molt de color, per a que ho entenga, la seua idea – va seguint explicant Marta.

- Em podeu tutejar – va respondre la reina Cajal – tots tenim la mateixa sang reial.

- I pensem que no va a ser difícil, perquè el nostre regne coneix molt be tot els valors que han aportat tots els reixos i reines que han vingut a ajudar al rei Ramón – va dir Hugo.

- Si, perquè sense parèixer pedants ni superbs, al regne de les falles tenim, el treball i dedicació de l'abella reina, la màgia i el joc del O rei Pele, la il·lusió i capacitat de regalar somriures dels Reis Mags, l'enginy i gràcia del Rei Lleó, l'art de la música d'Elvis, el geni i caràcter de la Reina de Cors, la diversió i fantasia dels contes d'Andersen i la capacitat de superació i lluitar per un somni de Phiona Mutesi....així i més som les falles, pel que a Luis no pensem que li haja de ser molt difícil plasmar estos valors en un monument – va acabar d'explicar Marta.

- Estic entusiasmada, de quin regne més meravellós veniu. M'agradaria que me'n seguiu contant coses, millor ens agradaria, perquè vaig a cridar al rei Ramón per a que us escolte, a vore si l'entren ganes de viatjar i us podem acompanyar en el viatge de tornada – va dir la reina.

- Em sembla genial la idea de conèixer Ramón, i a més crec que Luis i Fryc podem fer molt bones lligues. Podem reunir-nos els quatre per a contar-vos coses del nostre regne i ells que es posen mans a l'obra en el monument – va afegir Hugo, mentre la reina els convidava a acudir a l'estança on es trobava el rei Ramón per a seguir parlant del món de les falles.

Mentre els quatre monarques es trobaven coneixent més el món de les fallges. Luis i Frye cada vegada estaven més compromesos i tenien clar el que anaven a fer. Luis, veient la vessant artística que tenia un bufó de la cort, li va dir a Frye que començarà a escriure en vers el que volia que ell modelara, els ninots que ell anava a crear havien d'expressar el missatge que el volia transmetre. I dit i fet...i així va ser com Frye va ser l'autor de "L'EXPLICACIÓ DE LA FALLETJA" que portava per nom "Ramón y Cajal, i la seva Cort reial".

Ramon, Cajal
i la seua cort Retal

Enguidanos. 18

Ens conta enguany el cadafal
la història d'un Regne allunyat,
un regne de pau i amistat,
governat amb seny fraternal
per dos senzilles majestats,
Ramón, un rei humil i cabal,
i Cajar, una reina angelical,
exemple pur de la bondat.

Però d'un temps a esta part,
ella estava preocupada,
Ramón semblava fart
d'un poder que ell no buscava,
no li agradava manar
i ella estava observant
com ell s'anava amagant
a l'interior de la seua llar.

Enhçlava la tranquil·litat
que no tenia com a rei,
i encara que no era massa vell,
portava vint anys de regnat,
estant ja prou cansat
de protocols i obligacions,
que el tenien atrapat
en la més cruèl de les presons.

Era volgut i estimat
per un poble molt agraït
però estava cansat de fingir
i somiava amb la llibertat.
La reina era comprensiva
però volia veure'l content,
buscant una idea atractiva
va pensar en el següent:

“Farem una festa al castell,
sé que no és original,
buscant el valuós consell
que ens torne el rei més jovial.
Convidaré reis i reines
de regnes agermanats,
i per suposat, veïns i veïnes,
que sempre ens han ajudat.

Serà requisit indispensable
que cadascú porti un consell,
regal personal per al rei
que ajude a fer inviable
la idea de sa majestat
d'oblidar-se les funcions
deixant un regne abandonat
a la pitjor de les solucions”.

Milers de missatgers reials
començaren a repartir
invitacions personals
per a poder aconseguir
omplir d'amics el castell,
però sobretot poder trobar
el més increïble consell
que al rei poguera eurar.

La resposta no es feu esperar,
cent per cent de confirmats,
tots prests i disposats
per a començar a viatjar
des de racons de tot el món
per a poder arribar quan abans
i col·laborar com a germans
en la festa en honor de Ramón.

ESCENA I

“Una reina molt organitzada farà la primera entrada”

Des d'un país multicolor
arriba el primer convidat
que viu entre flor i flor
en un paradís envijat.

Com abella de molta dolçor,
sincera li diu al rei
que el poble depèn d'ell
i necessita el seu valor.

El treball i dedicació
és nostre pa de cada dia
i una gran satisfacció
si ho vius amb alegria.

Per sort o per desgràcia
hem nascut per a governar,
i amb seny i diplomàcia
al poble hem de cuidar.

Un dels nostres sècrets
és tractar-los com a fills,
vejar pels seus drets
i espantar els seus perills.

Però el més gratificant
és veure'ls sempre contents,
on ells t'estan demostrant
que eres un rei excel·lent.

ESCENA II

“Potenciar l'oci i l'esport per a un regne és una sort”

Pelé és un exemple prou clar
de com practicar un esport
pot ser un bon passaport
per a la vida poder triomfar.

Perquè a part de diversió
el futbol li va regalar
disciplina i educació
i valors per a guanyar.

El meu humil consell
és que et mesclés amb la gent
i conegues de cadascú d'ells
el seu potencial inherent.

Uns destacaran en ciència,
altres en escriure i llegir,
i alguns voldran conduir
o ser mestres en la docència.

Però mai no cal oblidar
altres ciències del carrer
que també solen ensenyar
a tindre un futur molt pròsper.

Sigueu un rei popular,
just i fidel a la gent
i no oblideu que jugar
ajuda a estar content.

ESCENA III

“Quatre mags arriben d'Orient regalant-li il·lusió a la gent”

Canviant una mica la història
quatre mags són els que arriben
tenint clar que per una victòria
els regals a tots incontinen.

Sabem que sou generós,
al regne no li falta de res,
teniu un poble més que atès,
no penses que eres vanitós!

El secret està en regalar,
fer-ho sincer i amb el cor,
parar-se i poder observar
somriures com a tresors!

La gratitud de les xiquetes
l'agraïment dels xiquets
és un exemple coneret
de fer les coses ben fetes.

Quan la situació siga crítica
i tu te trobes de baixó,
organitza una nit màgica,
nit de reis, nit de il·lusió.

El goig i plaer de lliurar
regals, joguets i presents
serà el millor tractament
per poder-te recuperar.

ESCENA IV

“Per ajudar a Ramón es conjura el gran Rei de la natura”

Mufasa s'ha disculpat
justificant la seua absència
però a la festa ha enviat
al príncep de la innocència.

Perquè Simba representa
el valors de la natura
i una jove força que espenta
a fugir de l'amargura.

Observa ferm a l'horitzó
no poses límits al terme
gaudeix de l'extensió
i de la riquesa del regne.

El millor de tots els elixirs,
perdre's per llocs paradisiacs
no deixant res per descobrir
paratges, muntanyes o llacs.

La natura és font divina,
una exultant meravella
i segur que trobes en ella
la teua millor medecina.

També és feble i delicada,
tan fràgil com un clavell
i us deixem com a consell
que siga per sempre estimada.

ESCENA V

**“Qualsevol dolenta situació
necessita del so d’una cançó”**

La música hui és necessària
per donar-li ritme a la vida
i ens arriba com a emissària
la veu del rock més distingida.

Veritable fenomen social
el rei que ara ens visita
i des d’ací Elvis invita
a viure de forma cabal.

Cosa que ell no va fer
i molt car ho va pagar
morint sense imaginar
el mite que anava a ser.

Mite que ens vol regalar
el seu talent musical
com la solució natural
per a problemes superar.

La música amansa les feres,
enlaira els purs sentiments,
esborra els mals pensaments
i dibuixa el que tu eres.

Sols ens queda aconsellar-te
que composes la teua cançó
i quan comences a preocupar-te
recorre a la màgia del so.

ESCENA VI

**“Crida i crida sense trèllat
que a tots li tallen el cap”**

Amb esta coneguda expressió
ella es presenta al castell
i hi ha molta expectació
per conèixer el seu consell.

De caràcter insolent
esta reina estrafolària
sempre porta la contrària
per a condemnar la gent.

Sembla que els rojos cors
que ornen sa vestimenta
són de pedra i de plors
del poble que ella regenta.

La reina està preocupada
per la seua ingerència
puix no estava convidada
estranyant-li sa presència.

Ella que és sabedora
que causa antipatia
diu que és la portadora
del consell de la bogeria.

A sovint és necessari
trencar el protocol
viure sense control
i ser boig i temerari.

ESCENA VII

“Torna el seny i la cordura de la mà d’una bona lectora”

Després de la potent convulsió del pas de la Reina de Cors arriba la necessària relaxació de la mà d’un escriptor.

El seu cognom el delata Andersen, sols pot ser danès, contemporani de Dickens, persona humil i sensata.

Una portentosa imaginació va captivar els més menuts que de contes són sabuts donant la seua aprovació.

La reina de les neus, és el conte que ha elegit per contar-lo a poca nit de la seua pròpia veu.

Deixar que la ment siga lliure inventant noves històries de derrotes o victòries, de plors, jocs o somriures.

Amb la gran particularitat que són històries amb missatge que busquen l’aprenentatge de lliçons de moralitat.

ESCENA VIII

“Els somnis es fan realitat amb constància i tenacitat”

Des de l’Àfrica meridional arriba una humil regina regalant la història real digna d’una heroïna.

Una bençida coincidència li va mostrar el camí, i amb treball i intel·ligència va canviar el seu destí.

Camí de dificultats on els pesecs no eren vists perquè la primera necessitat era poder menjar de profit.

Història de superació portada a la gran pantalla per mostrar i fer ressò de com es guanya una batalla.

Phiona li conta al rei que tot es pot aconseguir, i li deixa el savi consell que els somnis ha de complir.

Són el motor de la vida, els que et fan caminar segur els que curen la ferida i escriuen un pròsper futur.

ESCENA FINAL

“L’estrèpit d’una traca final tanca una festa colossal”

Des del cor del mateix Torrent
arriba una tendra parelleta
fallera ella, i ell, president
per tancar la nostra falleta.

Són l’essència d’una festa
que recull tots els consells
que de forma tan honesta
li han regalat al rei.

Perquè les falles són diversió,
encontre intercultural
bressol de l’art musical,
treball i imaginació.

La reina està satisfeta
el seu pla ha funcionat
i el rei emocionat
ordena tocar la corneta.
Notes d’agraïment,
himne de l’amistat
reconeixent a la gent
l’ajuda que li han prestat.

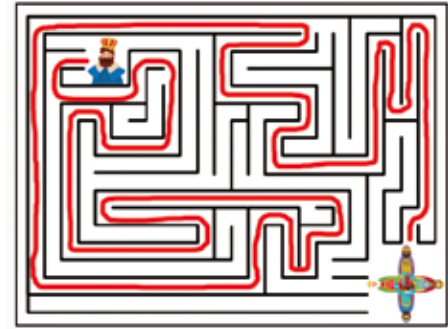
Esta és la dolça història
que plantarà sota l’Ermita
la falla Ramón y Cajal.

I per tindre-la a la memòria
a visitar-la vos invita
per veure a Ramón i a Cajal!

Solucions als passatemps

REI (1)	SEN (5)	NA. (10)	CON
	POR	ES (2)	SEUA (8)
SE (6)	REI (9)	TA	BLE (4)
	FE (3)	LA (7)	MON

En veure Cajal, Marta, Ramón i Hugo de les estances reals i veure la meravellosa obra d'art que havien creat Luis i Fryc es van quedar bocebadats, sobre tot Cajal i Ramón, perquè Marta i Hugo estaven acostumats a veure meravelles com esta.

- Impressionant, del que m'estàveu contant em podia fer una idea, però esta meravella la supera. Moltíssimes gràcies, l'anem a transportar a la plaça del poble per a que la puga admirar tot el regne, que dic, tots els regnes, segur que es convertirà en un lloc de peregrinació – va dir una reina exultant.

- Reina – va interrompre Fryc – tenim un xicotet problema.

- Cap problema, i si és xicotet el soluciones tu mateixa. Organitza el transport de la falleta a la plaça del poble – va manar una enèrgica reina.

- És que la falla s’ha de cremar – va replicar Fryc en veu molt baixeta.

- Que s’ha de cremar? He escoltat bé..., tu estàs boig, com vas a pegar-li foc a una meravella com esta – li va respondre una reina, quasi fora de si.

- Però, però...si jo tampoc ho entenc, m’ho ha contat Luis, que creen el monument i el 19 de març li peguen foc i desapareix. Es així? – va preguntar Fryc, esperant que Marta, Hugo o Luis li tiraren una maneta per eixir d’un més que complicat embolic.

- Cajal, Fryc té raó...la falla es crea per a cremar-la, no és un monument perpetu, el foc ajuda a cremar tota la maldat, depura l’ambient i fa que ens quedem en les coses positives. Es com si fora un conjur – va explicar Marta.

- Doncs tu no eres reina, sinó bruixa...- va respondre la reina Cajal, que continuava sense entendre res.

- Entenem que no ho entengues..., i no és cap embarbusament, és una tradició de molts anys, que sols s’entèn quan la vius, per això la millor manera d’entendre que el foc ha de desfer el monument, és que vingues a Torrent, a València..., i podràs entendre perquè ho fem – va dir Hugo, aconseguint calmar una mica a la reina.

- Molt bona idea Hugo – va dir Marta, que continuava parlant – Però a més, vas a triar un dia on ací també la pugem cremar. A València és la nit de San Josep, el 19 de març, però tu pots triar una altra data i així podrem gaudir de la nostra cremà i de la vostra.

La tensió havia desaparegut, tots respiraven tranquils, sobre tot Frye que no haguera eixit d'aquell embolic sense l'ajuda de Marta i Hugo. La reina Cajal, li donava voltes a la data, el dia de Rixos, idea massa simple i els menuts tenen el pensament en un altre lloc, el dia de San Ramón, no molt tòpic, algun solstici de l'any...ja està San Joan...ja ho tinc al rei Ramón l'han guarit els xiquets i xiquetes del regne amb les seues ides, serà un homenatge a ells i elles.

- Ja ho tinc..., li pegarem foc el dia mundial de la infància, el 20 de novembre, en homenatge a tots els xiquets i xiquetes del nostre regne, però a l'endemà, vos vull ací per tonar a crear un altra falla – va dir la reina mirant a Luis i Fryc.

- Per suposat, és més, vindrem a la cremà, és una data on no tenim quasi actes, i així podrem disfrutar amb tu de la teua festa, i tu a març ens tornes la visita – va afegir Marta.

- Quina gran idea!!! Em sembla meravellosa!! – va acabar de dir Cajal, mentre donava una forta abraçada a Cajal, baix l'atenta i còmplice mirada dels reis Hugo i Ramón, i els artistes Luis i Hugo, sabedors que si les dos dones estaven contentes la felicitat del regne està assegurada.

I una vegada més, les fallges van aconseguir captivar a tot un regne, perquè quan la gent les coneix i gaudix no pot viure sense elles. Igual que Marta i Hugo han estat ambaixadors de luxe al regne de Cajal i Ramón, tots vosaltres heu de ser-ho als vostres regnes amics..., perquè per a fugir de malalties i guadir com el rei Ramón, el millor antídot, com heu pogut comprovar, és una dosi equilibrada de la festa de les fallges amb tots els valors que ens regala.

Fallgetes i fallgetes el món us espera, gixiu a conquerir-lo amb el rei i la reina que porteu al cor!!!!

Edita:

Falla Ramón y Cajal

Coordinació:

Joaquín Requena i Piles

Disseny i maquetació:

Delegació de Cultura
Falla Ramón y Cajal

Portada:

Sandra Torres i Blasco

Versificació i explicació de la falla:

José F. Andreu i Mora

Il·lustracions:

Sandra Torres i Blasco

Racó Infantil:

José F. Andreu i Mora

Impressió:

Toni Burguera

Dep. Legal:

V-379-2011

**LA COMISSIÓ DE LA FALLA RAMÓN
Y CAJAL DE TORRENT**

Expressa el seu agraïment a les persones i entitats, per la col·laboració en bé de le Falles, i en particular de la Falla de L'Ermite, perquè amb l'ajuda d'uns i d'altres s'ha fet possible la publicació d'este Llibret

El present llibre ha participat en la convocatòria dels premis de la Generalitat per a la promoció de l'ús del valencià

Este llibret participa en els Premis de les Lletres Falleres (www.lletresfalleres.info)

Este llibre ha estat elaborat íntegrament per membres de la comissió.

Este llibret es pot consultar digitalment a les següents direccions:

www.fallaramonycajal.com
www.llibretsfryc.es

La Falla Ramón i Cajal i Voltants de Torrent, ha editat la quantitat de 500 exemplars, numerats de l'1 al 500.

Este llibret amb el número _____ ha sigut

entregat a _____

El President,

El Secretari,

Jorman Izquierdo i Mullor

Joaquín Requena i Piles

Este llibret ha sigut confeccionat amb paper ecològic